

USMERNENIA PRE POSÚDENIA INTEROPERABILITY

Verzia 1.0 prijatá výborom pre interoperabilnú Európu 05.12.2024

Obsah

Zhrnutie.....	3
O týchto usmerneniach	5
1. Čo sú posúdenia interoperability a prečo sú dôležité?	7
1.1. Čo sa uvádza v akte o interoperabilnej Európe	8
1.2. Čo je to interoperabilita?	8
1.3. Hlavný spúšťač posúdení interoperability	9
1.4. Ako môžu posúdenia viesť k poskytovaniu lepších digitálnych verejných služieb pri nižších nákladoch?	10
2. Kedy je posúdenie interoperability povinné podľa právnych predpisov?	11
2.1. Hlavné pojmy v kontexte posudzovania interoperability.....	12
2.1.1. Záväzné požiadavky?	12
2.1.2. Subjekty verejného sektora a subjekty Únie?	14
2.1.3. Transeurópske digitálne verejné služby?	14
2.1.4. Cezhraničná interoperabilita?	16
2.2. Rozhodovací strom.....	16
2.3. Príklady	20
3. Ako vykonať posúdenie interoperability?.....	22
3.1. Všeobecné odporúčania	24
3.2. Príprava	24
3.2.1. Identifikujte potrebu posúdenia interoperability	25
3.2.2. Vymedzte rozsah a ciele posúdenia	25
3.2.3. Zostavte multidisciplinárny tím pre posudzovanie	25
3.2.4. Identifikujte relevantné zainteresované strany	26
3.3. Úvodná analýza	26
3.3.1. Preskúmajte dokumentáciu a politiky, v rámci ktorých sa opisujú požiadavky	26
3.3.2. Identifikujte relevantné záväzné požiadavky	27
3.3.3. Zmapujte dotknuté transeurópske digitálne verejné služby	28
3.3.4. Zapojte zainteresované strany	30
3.4. Posúdenie cezhraničnej interoperability	31
3.4.1. Analyzujte účinky na cezhraničnú interoperabilitu.....	31
3.5. Identifikácia riešení	35
3.5.1. Preskúmajte a zhodnoťte relevantné riešenia pre interoperabilnú Európu	36
3.5.2. Preskúmajte relevantné riešenia interoperability	36
3.5.3. Zhodnoťte a vyberte relevantné riešenia pre interoperabilnú Európu	36

3.6. Vyhotovenie správy	37
3.7. Ďalší postup	37
Zhrnutie	37
4. Ako zdokumentovať posúdenie v komplexnej správe?	40
4.1. Uverejnenie na oficiálnom webovom sídle	41
4.2. Strojová čitateľnosť	42
4.3. Minimálny obsah správy	42
4.4. Poskytnutie správy výboru pre interoperabilnú Európu	45
4.5. Ochrana citlivých informácií	45
Zhrnutie	46
5. Ako zaviesť dobré riadenie postupu posúdenia interoperability vo vašej organizácii?47	
5.1. Vytvorenie dobrého riadenia	48
5.2. Kontextová závislosť.....	50
5.2.1. Štruktúry verejnej správy	50
5.2.2. Vypelosť interoperability	50
5.2.3. Ponaučenia z predchádzajúcich prípadov.....	50
5.2.4. Existujúce súvisiace riadenie	51
5.3. Udržateľnosť, neustále zlepšovanie a vzájomné učenie	51
5.4. (Mäkké) faktory	52
5.4.1. Organizačná kultúra.....	52
5.4.2. Zručnosti potrebné na posudzovanie interoperability	52
5.4.3. Preskúmajte možnosti opätovného použitia a automatizácie	52
Zhrnutie	52
6. Ďalšie zdroje a ďalší vývoj týchto usmernení	54
6.1. Existujúce zdroje	55
6.2. Budúce nástroje	55
6.3. Ďalší vývoj usmernení	56

Zhrnutie

Ako sa stanovuje v akte o interoperabilnej Európe, posúdeniami interoperability sa zabezpečuje plynulé a efektívne fungovanie cezhraničných digitálnych verejných služieb v celej EÚ. Tieto posúdenia sú zamerané na právne, organizačné, sémantické a technické rozmery, pričom sa nimi uľahčuje mobilita občanov a podnikov v celej Únii. Postup, ktorý sa vyžaduje, keď záväzné požiadavky ovplyvňujú cezhraničné interakcie, zahŕňa prípravu, identifikáciu zainteresovaných strán, úvodnú analýzu a podrobné posúdenie pomocou európskeho rámca interoperability ako podporného nástroja. Správy musia byť komplexné, strojovo čitateľné a musia sa sprístupniť verejne, ako aj poskytnúť výboru pre interoperabilnú Európu. Nevyhnutné je účinné riadenie spolu s jasnými úlohami, so začlenením do existujúcich pracovných postupov a s neustálym zlepšovaním prostredníctvom reflexie a výmeny najlepších postupov, a to v súlade so záväzkom Európskej komisie znížiť administratívnu záťaž a zvýšiť konkurencieschopnosť.

Kapitola 1: Čo sú posúdenia interoperability a prečo sú dôležité?

Posúdenia interoperability sú hodnotenia, ktoré sa vyžadujú v článku 3 aktu o interoperabilnej Európe. Zabezpečuje sa nimi, aby sa v záväzných požiadavkách na transeurópske digitálne verejné služby zohľadňovali otázky cezhraničnej interoperability ešte pred ich realizáciou. Tieto posúdenia sú kľúčové, pretože sa nimi uľahčujú plynulé digitálne interakcie medzi verejnými organizáciami, čo je nevyhnutné, pokiaľ ide o mobilitu občanov a podnikov v celej EÚ. Posúdenia interoperability zahŕňajú právne, organizačné, sémantické a technické rozmery a sú zamerané na problémy, ako sú rôznorodé právne rámce, organizačné štruktúry, jazyky a technické zdroje medzi členskými štátmi. Znižuje sa vďaka nim administratívna záťaž a posilňuje sa partnerská výmena skúseností, čím sa v konečnom dôsledku zvyšuje kvalita a dostupnosť transeurópskych digitálnych verejných služieb.

Kapitola 2: Kedy je posúdenie interoperability podľa právnych predpisov povinné?

V tejto kapitole sa objasňuje, kedy sú posúdenia interoperability povinné podľa aktu o interoperabilnej Európe. Vymedzujú sa kľúčové pojmy ako transeurópske digitálne verejné služby a záväzné požiadavky. K dispozícii je rozhodovací strom, pomocou ktorého možno určiť, či sa vyžaduje posúdenie. Príkladmi sa ilustrujú scenáre, v ktorých sa posúdenia vyžadujú alebo nevyžadujú, napríklad prispôsobovanie vnútroštátnych riešení na výmenu údajov v EÚ alebo obstarávanie digitálnych služieb, ktoré nezahŕňajú cezhraničné interakcie. V kapitole sa zdôrazňuje dôležitosť včasných posúdení a objasňuje sa, že posúdenia môžu vychádzať z predošlých hodnotení bez nutného opakovania, pokiaľ nedôjde k významným zmenám.

Kapitola 3: Ako vykonať posúdenie interoperability?

V tejto kapitole sa uvádza podrobný návod na vykonanie posúdenia interoperability. Zahrnuté sú právne kroky, ako je identifikácia potreby posúdenia, vymedzenie rozsahu a cieľov, zostavenie tímu a identifikácia zainteresovaných strán. Úvodná analýza zahŕňa preskúmanie dokumentácie, identifikáciu záväzných požiadaviek, zmapovanie dotknutých služieb a uskutočnenie rozhovorov so zainteresovanými stranami. V základnom posúdení sa skúma vplyv záväzných požiadaviek na cezhraničnú interoperabilitu z hľadiska právnych, organizačných, sémantických a technických aspektov. Na usmernenie tohto procesu sa uvádzajú najlepšie postupy a príklady, ako je použitie európskeho rámca interoperability a špecializovaných nástrojov (napr. posúdenia vyspelosti interoperability).

Kapitola 4: Ako zdokumentovať posúdenie v komplexnej správe?

Správa o posúdení je rozhodujúcim výstupom, v ktorom sú zhrnuté záväzné požiadavky, dotknuté služby a identifikované účinky interoperability. Správa sa musí uverejniť na oficiálnom webovom sídle, musí byť

strojovo čitateľná a musí zahŕňať špecifický obsah, ako sa stanovuje v akte o interoperabilnej Európe. V kapitole je načrtnutý minimálny požadovaný obsah, ktorý predstavujú všeobecné informácie, identifikované účinky a príslušné riešenia interoperability. Uvádzajú sa odporúčania na zabezpečenie strojovej čitateľnosti, ako aj rady na ochranu citlivých informácií. Správa by sa mala elektronicky poskytnúť výboru pre interoperabilnú Európu, aby sa posilnilo rozhodovanie a monitorovanie.

Kapitola 5: Ako zaviesť dobré riadenie postupu posúdenia interoperability vo vašej organizácii?

Pokiaľ ide o úspech posúdení interoperability, nevyhnutné je účinné riadenie. V tejto kapitole sa rozoberá dôležitosť rôznych faktorov, ako je kontextová závislosť, organizačné nastavenie, udržateľnosť a dokončenie postupu posúdenia. Odporúča sa v nej začleniť posúdenia do existujúcich administratívnych pracovných postupov, pričom sa zdôrazňujú prvé kroky, ktoré treba podniknúť, ako aj potreba neustáleho zlepšovania prostredníctvom reflexie a výmeny najlepších postupov. Tým sa ďalej otvára možnosť prístupu k tvorbe politík založeného na digitálnej pripravenosti, t. j. formulovania politík a právnych predpisov pripravených na digitalizáciu zohľadňovaním digitálnych aspektov od začiatku cyklu politík, vďaka čomu budú nastavené na digitálny vek, odolné voči budúcim zmenám a interoperabilné.

Kapitola 6: Ďalšie zdroje a ďalší vývoj týchto usmernení

V tejto kapitole sa uvádzajú existujúce a budúce zdroje na vykonávanie posúdení interoperability. Portál interoperabilnej Európy slúži ako hlavné centrum na výmenu vedomostí a poskytnutie zdrojov vrátane informácií o európskom rámci interoperability a jeho súbore nástrojov, ako aj odkazov na Akadémiu interoperabilnej Európy. Budúce nástroje a online zdroje, ktoré takisto vyvinie Európska komisia, budú k dispozícii na pomoc pri vykonávaní posúdení a uverejňovaní správ. Samotné usmernenia sa budú naďalej vyvíjať, prispôbovať novým okolnostiam a povinným posúdeniam a očakáva sa, že sa budú často revidovať, aby odrážali súčasné postupy a skúsenosti používateľov.

O týchto usmerneniach

V ére, ktorá sa vyznačuje rýchlou digitálnou transformáciou, je cieľom [aktu o interoperabilnej Európe](#)¹ podporiť plynulé poskytovanie digitálnych verejných služieb v celej Európskej únii. Na to je nevyhnutná interoperabilita – schopnosť rôznych organizácií a systémov účinne interagovať, vymieňať si údaje a zabezpečiť, aby verejné služby boli nielen technologicky vyspelé, ale aj prístupné a zamerané na používateľa. V tejto súvislosti sú posúdenia interoperability nielen technickou nevyhnutnosťou, ale aj strategickým imperatívom.

Tieto usmernenia nepredstavujú zázračný vzorec na zabezpečenie úplnej interoperability, ale skôr **všeobecný východiskový bod cesty, ktorá vedie k väčšej interoperabilite**. Ich cieľom je teda nezáväzne² vysvetliť:

- prečo je posúdenie interoperability užitočné a ako môže pomôcť verejným organizáciám poskytovať lepšie digitálne verejné služby pri nižších nákladoch a s vyššou účinnosťou ([kapitola 1](#)),
- kedy je posúdenie interoperability povinné podľa aktu o interoperabilnej Európe ([kapitola 2](#)),
- rôzne spôsoby vykonávania posúdenia interoperability ([kapitola 3](#)),
- čo treba vziať do úvahy pri správe o posúdení interoperability ([kapitola 4](#)),
- rozhodujúce faktory úspešného zavedenia a riadenia postupov súvisiacich s posúdeniami interoperability vo vašej verejnej organizácii ([kapitola 5](#)),
- ďalšie zdroje a informácie o tom, ako prispieť k ďalšiemu vývoju usmernení ([kapitola 6](#)).

Rôzne skupiny majú v rámci postupu posúdenia interoperability rôzne záujmy. Cieľom týchto usmernení je vyhovieť rozličným potrebám jednotlivých cieľových skupín:

Posúdiť (Assess):

- rozhodnúť, či je v danom prípade potrebné posúdenie,
- vykonať posúdenie,
- zúčastniť sa na posúdení.

Podat správu (Report):

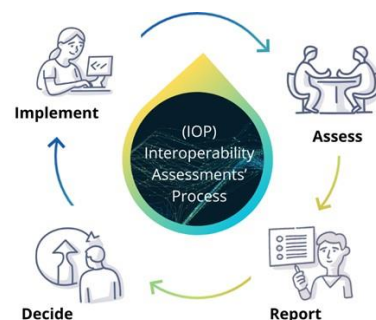
- zdokumentovať výsledok posúdenia v správe o posúdení,
- uverejniť správu o posúdení.

Rozhodnúť (Decide):

- rozhodnúť o záväzných požiadavkách na základe správy o posúdení,
- rozhodnúť o riadení posúdení interoperability.

Vykonať (Implement):

- vykonať záväzné požiadavky s pomocou správy o posúdení.

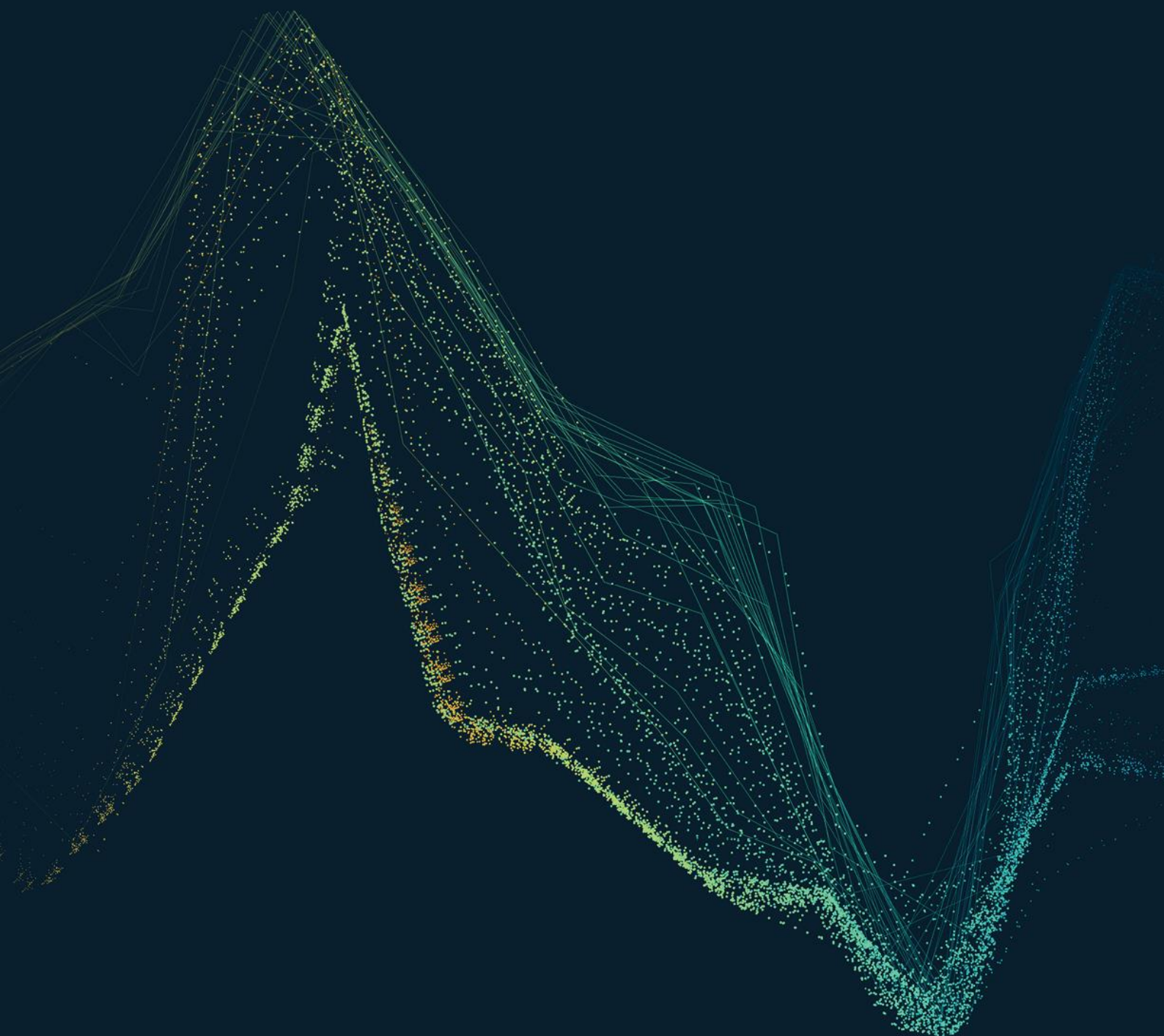
¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/903 z 13. marca 2024, ktorým sa stanovujú opatrenia na zabezpečenie vysokej úrovne interoperability verejného sektora v celej únii (akt o interoperabilnej Európe) (Ú. v. EÚ L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj?locale=sk>).

² Záväzný výklad právnych predpisov EÚ je vo výlučnej právomoci Súdneho dvora Európskej únie.

Najčastejšie otázky o posúdeniach interoperability a kde na ne nájsť odpovede

1. Čo je posúdenie interoperability? – [Kapitola 1](#)
2. Čo sú záväzné požiadavky, ktoré môžu mať vplyv na cezhraničnú interoperabilitu? – [Kapitola 2](#)
3. Čo sú transeurópske digitálne verejné služby, na ktoré sa tieto záväzné požiadavky budú vzťahovať? – [Kapitola 2](#)
4. Ktoré verejné organizácie majú podľa právnych predpisov vykonávať povinné posúdenie interoperability? – [Kapitola 2](#)
5. Ako možno zistiť, či záväzné požiadavky ovplyvňujú cezhraničnú interoperabilitu transeurópskych digitálnych verejných služieb? – [Kapitola 3](#)
6. Aké konkrétne kroky možno podniknúť na vykonanie posúdenia interoperability? – [Kapitola 3](#)
7. Ktorých verejných a súkromných zainteresovaných strán sa týkajú záväzné požiadavky? – [Kapitola 4](#)
8. Ako skoro v procese stanovovania a prijímania záväzných požiadaviek by sa mali vykonať posúdenia interoperability? – [Kapitola 4](#)
9. Koľko posúdení interoperability by sa malo vykonať na základe záväzných požiadaviek? – [Kapitola 2](#)
10. Ako sa má podať a uverejniť správa o výsledku povinného posúdenia interoperability? – [Kapitola 5](#)
11. Kde možno nájsť ďalšie zdroje a ako sa budú usmernenia vyvíjať? – [Kapitola 6](#)

1 Čo sú posúdenia interoperability a prečo sú dôležité?

1.1. Čo sa uvádza v akte o interoperabilnej Európe

V článku 3 ods. 1 aktu o interoperabilnej Európe sa stanovuje **povinnosť vykonať posúdenie interoperability**:

„Pred prijatím rozhodnutia o nových alebo podstatne zmenených záväzných požiadavkách vykoná subjekt Únie alebo subjekt verejného sektora posúdenie interoperability.“

Podľa článku 3 ods. 2 aktu o interoperabilnej Európe sa tak v posúdení interoperability určia a posúdia:

- a) účinky záväzných požiadaviek na cezhraničnú interoperabilitu, pričom sa ako podporný nástroj využije [európsky rámec interoperability](#);
- b) zainteresované strany, pre ktoré sú záväzné požiadavky relevantné; a
- c) riešenia pre interoperabilnú Európu, ktoré podporujú vykonávanie záväzných požiadaviek.

V týchto usmerneniach sa vysvetľuje nielen to, čo sa musí urobiť, ale aj to, prečo sa to musí urobiť.

1.2. Čo je to interoperabilita?

Na pochopenie toho, čo sú posúdenia interoperability, je dôležité pochopiť, čo vo všeobecnosti znamená pojem interoperabilita. Hlavným dokumentom o interoperabilite verejných služieb v EÚ je európsky rámec interoperability. Základnou črtou tohto dokumentu je, že interoperabilita je chápaná ako niečo viac než len technická záležitosť. V skutočnosti existujú ďalšie dôležité rozmery, ktoré ovplyvňujú cezhraničnú interoperabilitu digitálnych verejných služieb: i) členské štáty majú odlišné právne rámce, čo môže viesť k nezlučiteľným pravidlám; ii) rozdiely v organizácii príslušných orgánov a úrovniach verejnej správy sťažujú pochopenie toho, kto je za čo zodpovedný a ako môže dôjsť k interakcii medzi vnútroštátnymi postupmi v cezhraničných situáciách; iii) členské štáty majú rôzne jazyky, kultúry a právne koncepty, v dôsledku čoho je náročné zabezpečiť, aby sa spoločné pojmy chápali jednotne v celej EÚ; a iv) členské štáty využívajú rôzne technické zdroje, ktoré môžu byť nezlučiteľné, a môžu tak brániť prepojeniu.

Do rozsahu pôsobnosti aktu o interoperabilnej Európe konkrétne patrí **cezhraničná interoperabilita vzťahujúca sa na transeurópske digitálne verejné služby** (t. j. schopnosť zmysluplne zdieľať údaje cez hranice):

„cezhraničná interoperabilita“ je schopnosť subjektov Únie a subjektov verejného sektora členských štátov **navzájom interagovať** cezhraničným **zdieľaním údajov**, informácií a poznatkov prostredníctvom digitálnych procesov v súlade s právnymi, organizačnými, sémantickými a technickými požiadavkami súvisiacimi s takouto cezhraničnou interakciou;

Článok 2 bod 1 aktu o interoperabilnej Európe.

Čo tieto štyri rozmary európskeho rámca interoperability (právny, organizačný, sémantický a technický) znamenajú v praxi?

Pri **právnej interoperabilite** sa posudzuje, či sú verejné organizácie, na ktorých činnosť sa vzťahujú rôzne právne rámce, schopné spolupracovať v záujme poskytovania transeurópskych digitálnych verejných služieb (napr. poskytovanie národného preukazu osoby so zdravotným postihnutím, ktorý možno použiť ako právoplatný doklad v iných členských štátoch).

Pri **organizačnej interoperabilite** sa posudzuje, či sú verejné organizácie zosúladené, pokiaľ ide o ich podnikové procesy, povinnosti a očakávania, v záujme vysokokvalitného poskytovania transeurópskych digitálnych verejných služieb (napr. sa jasne určí orgán verejnej moci, ktorý môže vydávať národné preukazy osôb so zdravotným postihnutím platné v inom členskom štáte).

Pri **sémantickej interoperabilite** sa posudzuje, či sa počas výmen medzi verejnými organizáciami, ktoré sú potrebné na poskytovanie transeurópskych digitálnych verejných služieb, zachováva a chápe presný formát a význam vymieňaných údajov a informácií (napr. sa zabezpečuje, aby orgány v iných členských štátoch chápali obsah a štruktúru národného preukazu osoby so zdravotným postihnutím).

Pri **technickej interoperabilite** sa posudzuje, či možno bezpečne a riadne prepojiť siete a informačné systémy rôznych verejných organizácií, ako sa to na poskytovanie transeurópskych digitálnych verejných služieb vyžaduje (napr. sa zabezpečuje, aby sa národné preukazy osôb so zdravotným postihnutím vydávali v digitálnom formáte, ktorý môžu spracovať iné členské štáty).

Najnovšia verzia európskeho rámca interoperability bola prijatá Európskou komisiou v roku 2017 a stala sa nevyhnutným základom mnohých vnútroštátnych rámcov a politík v oblasti interoperability. V budúcnosti bude rozvoj európskeho rámca interoperability v rukách [výboru pre interoperabilnú Európu](#). Ak sa chcete dozvedieť viac, [Akadémia interoperabilnej Európy](#) ponúka [kurz odbornej prípravy o európskom rámci interoperability](#).

Európsky rámec interoperability je dobrým východiskovým bodom na pochopenie toho, čo je posúdenie interoperability.

1.3. Hlavný spúšťač posúdení interoperability

Verejné organizácie každodenne ukladajú alebo menia záväzné požiadavky³ (t. j. povinnosti, zákazy, podmienky, kritériá alebo obmedzenia), ktoré ovplyvňujú interakciu s verejnými organizáciami v iných krajinách alebo na úrovni EÚ, čo je zasa nevyhnutné na poskytovanie transeurópskych digitálnych verejných služieb. Posúdenia interoperability sú zamerané práve na tieto rozhodovacie procesy. Ich cieľom je zvýšiť povedomie o cezhraničnej interoperabilite a vplyve, ktorý na ňu môžu mať záväzné

³

Pojmy z aktu o interoperabilnej Európe sú podrobne vysvetlené v [kapitole 2](#).

požiadavky, ešte **pred tým**, ako sa o týchto požiadavkách rozhodne. Subjekty, ktoré sa chystajú prijať takéto rozhodnutia týkajúce sa záväzných požiadaviek (napr. právny návrh alebo postup verejného obstarávania), sú teda podľa právnych predpisov povinné vykonať posúdenie. Môžu však vykonaním posúdenia poveriť iných, pretože členské štáty môžu slobodne rozhodovať o vlastných zdrojoch a spolupráci medzi svojimi subjektmi verejného sektora, ktoré sú potrebné na vykonávanie posúdení interoperability (odôvodnenie 16 aktu o interoperabilnej Európe).

1.4. Ako môžu posúdenia viesť k poskytovaniu lepších digitálnych verejných služieb pri nižších nákladoch?

Plynulá digitálna interakcia medzi verejnými organizáciami je nevyhnutná, pokiaľ ide o mobilitu občanov a podnikov v celej EÚ, a je teda potrebná na dokončenie digitálneho jednotného trhu a zvýšenie konkurencieschopnosti hospodárstva EÚ. Je takisto podmienkou vysokokvalitných transeurópskych digitálnych verejných služieb. Interoperabilita je popritom všetkom dôležitým faktorom umožňujúcim plynulú digitálnu interakciu, a teda aj dosiahnutie týchto cieľov. Umožnenie takýchto interakcií sa však v počiatočných fázach vývoja politík a IT projektov často prehliada, najmä pokiaľ ide o iné otázky ako len technickú interoperabilitu sietí a informačných systémov.

Posúdeniami interoperability sa zvyšuje povedomie o cezhraničnej interoperabilite čím skôr – a to s cieľom posilniť mobilitu a konkurencieschopnosť a vyhnúť sa nákladným prekážkam interoperability.

Mimo vysoko harmonizovaných špecifických oblastí (napr. výmena informácií o vozidlách a vodičských preukazoch) môže byť (spoločné) poskytovanie vysokokvalitných digitálnych verejných služieb cez hranice členských štátov obzvlášť náročné z dôvodu osobitných cezhraničných problémov vo všetkých rozmeroch interoperability (právnej, organizačnej, sémantickej a technickej). Vďaka posúdeniu

Posúdenie interoperability uľahčuje náležité zváženie všetkých rozmerov cezhraničnej interoperability prítomných pri poskytovaní transeurópskych digitálnych verejných služieb, čím sa predchádza vytváraniu zbytočnej administratívnej záťaže.

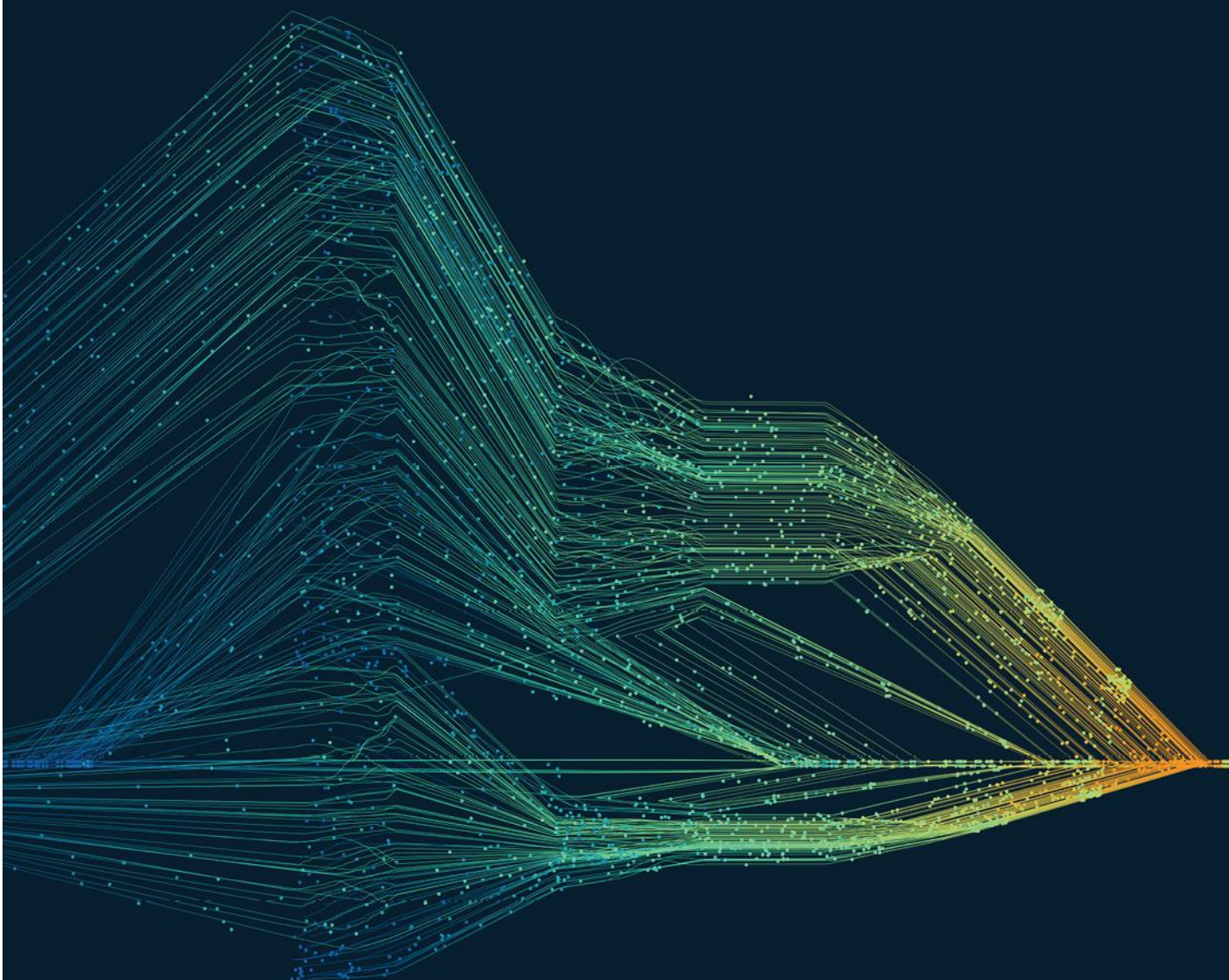
interoperability možno tieto problémy riadne zvážiť, ako aj identifikovať možné riešenia na neskoršiu realizáciu, čím sa znižuje administratívna záťaž a uľahčuje sa prístup k digitálnym verejným službám pre občanov a podniky v EÚ. Vďaka postupu vykonávania posúdenia môžu orgány verejnej správy takisto objaviť opätovne použiteľné riešenia a nemusia vždy začínať od nuly.

Okrem toho, cieľom uverejňovania posúdení interoperability je sprostredkovať ponaučenia verejným organizáciám v EÚ, a tak im pomôcť prijímať lepšie rozhodnutia týkajúce sa záväzných požiadaviek a zvýšiť opätovné použitie. Malo by sa to uskutočňovať nielen prostredníctvom mechanizmov, ako sú partnerské preskúmania, ale aj prostredníctvom úložísk, kde sú k dispozícii predchádzajúce posúdenia. Samotným povinným posúdením interoperability nemožno zabrániť problémom s cezhraničnou interoperabilitou, ale možno vďaka nemu identifikovať potrebu nových právnych, organizačných, sémantických alebo technických riešení a dohôd na úrovni EÚ alebo na vnútroštátnej úrovni s cieľom

Prínosy posúdenia interoperability presahujú prínos samotného posúdenia, pretože nimi možno posilniť partnerskú výmenu skúseností medzi verejnými organizáciami a identifikovať tie problémy, na ktorých riešenie je najlepšie vynaložiť spoločné úsilie.

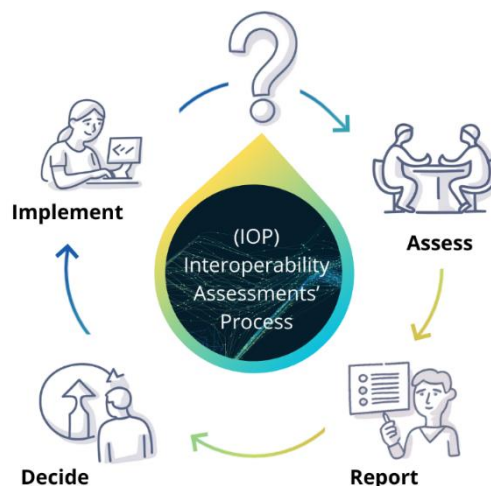
odstrániť alebo obmedziť cezhraničné prekážky.

2 Kedy je posúdenie interoperability povinné podľa právnych predpisov?

Cieľom tejto kapitoly je pomôcť tým, ktorí sú v rámci svojich verejných organizácií zodpovední za posúdenia interoperability, pri rozhodovaní o tom, či sú podľa právnych predpisov povinní vykonať toto posúdenie.

Konkrétne sa v kapitole rozoberajú pojmy z aktu o interoperabilnej Európe, s ktorými sa spája povinnosť vykonať posúdenie interoperability. S ohľadom na podrobné vysvetlenie týchto kľúčových pojmov sa uvádza rozhodovací strom, v ktorom sú zhrnuté kroky, ktoré treba podniknúť na určenie toho, či sa vyžaduje posúdenie interoperability. Pojmy sa ďalej objasňujú na niekoľkých príkladoch vo forme prípadov, keď daný subjekt môže alebo nemusí byť povinný vykonať posúdenie.

2.1. Hlavné pojmy v kontexte posudzovania interoperability

Posúdenia interoperability sú zamerané na dobre riadený proces zmeny, v rámci ktorého sa čo najproaktívnejšie identifikujú vplyvy na cezhraničnú interoperabilitu. V článku 2 aktu o interoperabilnej Európe sa vymedzujú hlavné pojmy:

2.1.1. Záväzné požiadavky?

Pojem „záväzná požiadavka“ sa v článku 2 bode 15 aktu o interoperabilnej Európe vymedzuje ako:

- akákoľvek povinnosť, zákaz, podmienka, kritérium alebo obmedzenie,
- právnej, organizačnej, sémantickej alebo technickej povahy,
- stanovené subjektom Únie alebo subjektom verejného sektora,
- ktoré sa týkajú jednej alebo viacerých transeurópskych digitálnych verejných služieb a
- ktoré majú účinok na cezhraničnú interoperabilitu.

Čo sa uvádza v akte o interoperabilnej Európe

V odôvodnení 18 aktu o interoperabilnej Európe sa ďalej vymedzuje, čo je záväzná požiadavka a ako ju možno stanoviť:

Záväznú požiadavku možno stanoviť v rámci „*zákona, iného právneho predpisu, správneho opatrenia, zmluvy, výzvy na predkladanie ponúk alebo iného úradného dokumentu*“. Záväznú požiadavku ovplyvňujú spôsob, akým sa transeurópske digitálne verejné služby a siete a informačné systémy používané na ich poskytovanie navrhujú, obstarávajú, vyvíjajú a realizujú, čím ovplyvňujú prichádzajúce alebo odchádzajúce toky údajov v rámci týchto služieb. Úlohy ako postupná údržba, ktoré nezavádzajú podstatnú zmenu, bezpečnostné alebo technické aktualizácie alebo jednoduché obstarávanie štandardného vybavenia v oblasti informačných a komunikačných technológií (IKT), však zvyčajne nemajú vplyv na cezhraničnú interoperabilitu transeurópskych digitálnych verejných služieb, a preto nevedú k povinnému posúdeniu interoperability v zmysle tohto nariadenia⁴.

⁴ Relevantné sú aj odôvodnenia 10, 15 – 17 a 21 – 22 aktu o interoperabilnej Európe.

Pri posudzovaní toho, či je požiadavka „záväzná“ podľa aktu o interoperabilnej Európe, je jedným zo základných faktorov to, či z požiadavky vyplývajú dôsledky pre iné organizácie, ktoré sa zúčastňujú na poskytovaní verejnej služby (t. j. či má vplyv na cezhraničnú interoperabilitu). Za záväznú požiadavku možno považovať napríklad technickú požiadavku, ktorá sa stane povinnou len pre rozhodujúcu stranu, ale **aj tak sa ňou obmedzí výber ponechaný iným**.

Záväzné požiadavky zvyčajne vyplývajú z právnych predpisov. Záväzná požiadavka uvedená v zákone by sa mohla týkať napríklad:

- zhromažďovania, spracúvania, generovania, výmeny alebo spoločného využívania údajov subjektmi Únie alebo subjektmi verejného sektora (napr. právny predpis o verejných registroch),
- automatizácie alebo digitalizácie verejných služieb alebo ich základných procesov [napr. používanie umelej inteligencie v rámci verejnej služby alebo poskytovanie vodičského preukazu v digitálnom formáte (v podobe údajov) namiesto fyzického dokladu],
- používania nových alebo existujúcich sietí a informačných systémov (napr. používanie technického systému založeného na zásade „jedenkrát a dost“⁵).

Napríklad právne predpisy EÚ, v ktorých sa členské štáty zaväzujú koordinovať vykonávanie rôznych úloh vnútroštátnych orgánov, si budú často vyžadovať vývoj – alebo výraznú zmenu –, ako aj integráciu informačných systémov alebo iných digitálnych riešení, ako sú aplikačné programovacie rozhrania⁶, aby sa podporili nové požiadavky. Medzi právne predpisy EÚ, ktoré obsahujú záväzné požiadavky, patrí napr. [nariadenie o jednotnej digitálnej bráne](#) (požiadavka na pridanie ďalšej vrstvy na vrchol národnej infraštruktúry), [nariadenie eIDAS](#) (požiadavka na úpravu vnútroštátnych služieb) a schengenské právne predpisy (požiadavka na úplné zosúladenie systémov).

Výdavky na významný rozvoj informačných systémov si často vyžadujú mandát prostredníctvom pridelenia rozpočtových prostriedkov. Okrem toho bude pre nové toky údajov medzi orgánmi často potrebný právny základ na výmenu údajov. **Vo všeobecnosti bude preto vhodné venovať zvýšenú pozornosť všetkým požiadavkám, ktoré sú súčasťou rozhodnutia zákonodarcu.** Treba však pamätať na to, že subjekty verejného sektora alebo subjekty Únie sa v niektorých prípadoch môžu rozhodnúť stanoviť záväzné požiadavky mimo právnych predpisov (napr. požiadavky v rámci postupov obstarávania, rozsiahlych pilotných projektov alebo dvojstranných dohôd medzi dvoma alebo viacerými členskými štátmi). Je takisto možné, že po posúdení záväzných požiadaviek z pôvodného právneho predpisu sa stanovia dodatočné požiadavky (napr. sa spresní poskytovanie digitálnej verejnej služby). Takéto rozhodnutia by mohli obmedziť výber ponechaný iným, a preto by si takisto vyžadovali posúdenie interoperability.

Vo všeobecnosti nebude potrebné žiadne posúdenie v prípadoch týkajúcich sa úloh, ako je postupná údržba, ktorými sa nezavádza podstatná zmena, bezpečnostné alebo technické aktualizácie alebo jednoduché obstarávanie štandardného vybavenia v oblasti IKT (odôvodnenie 18 aktu o interoperabilnej Európe).

Okrem toho, že musí byť záväznej povahy, „záväznú požiadavku“ v zmysle aktu o interoperabilnej Európe musí stanoviť **subjekt Únie alebo subjekt verejného sektora**, musí sa týkať jednej alebo viacerých

⁵ Pozri článok 14 nariadenia o jednotnej digitálnej bráne: Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁶ Aplikačné programovacie rozhrania sú softvérové medzičlánky, ktoré umožňujú dvom aplikáciám vzájomne komunikovať, t. j. umožňujú prenos údajov.

transeurópskych digitálnych verejných služieb a mať účinok na cezhraničnú interoperabilitu. Tieto pojmy sa vysvetľujú v nasledujúcej časti.

2.1.2. Subjekty verejného sektora a subjekty Únie?

Posudzované záväzné požiadavky musí stanoviť subjekt verejného sektora alebo subjekt Únie. V článku 2 bode 6 aktu o interoperabilnej Európe sa „subjekt verejného sektora“ vymedzuje rovnako, ako sa tento pojem vymedzuje v článku 2 bode 1 [smernice o otvorených údajoch](#), konkrétne ako:

- štátne, regionálne alebo miestne orgány,
- verejnoprávne inštitúcie⁷ alebo
- združenia tvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi alebo jednou alebo viacerými takýmito verejnoprávnymi inštitúciami.

Toto vymedzenie sa používa nielen v rámci smernice o otvorených údajoch, ale aj na účely nariadenia eIDAS. V dôsledku toho sa na verejnú organizáciu, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti týchto legislatívnych aktov, takisto vzťahuje vymedzenie subjektu verejného sektora podľa aktu o interoperabilnej Európe.

V článku 2 bode 5 aktu o interoperabilnej Európe sa „subjekty Únie“ vymedzujú ako „inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie zriadené Zmluvou o EÚ, Zmluvou o fungovaní Európskej únie alebo Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu alebo na ich základe“.

2.1.3. Transeurópske digitálne verejné služby?

Služby sa považujú za transeurópske digitálne verejné služby, ak spĺňajú kumulatívne požiadavky stanovené v článku 2 bode 2 aktu o interoperabilnej Európe. Inými slovami, tieto služby sú:

„[D]igitálne služby, ktoré si subjekty Únie alebo subjekty verejného sektora poskytujú navzájom alebo ktoré poskytujú fyzickým alebo právnickým osobám v Únii a ktoré si vyžadujú interakciu naprieč hranicami členských štátov, medzi subjektmi Únie alebo medzi subjektmi Únie a subjektmi verejného sektora, a to prostredníctvom ich sietí a informačných systémov.“
– Článok 2 bod 2 aktu o interoperabilnej Európe.

Iba záväzné požiadavky, ktoré sa týkajú týchto transeurópskych digitálnych verejných služieb, musia byť predmetom posúdenia interoperability. To znamená, že požiadavka by mala **ovplyvňovať spôsob**, akým sa transeurópske digitálne verejné služby alebo ich siete a informačné systémy navrhujú, obstarávajú, vyvíjajú, realizujú a poskytujú, a tým ovplyvňovať prichádzajúce alebo odchádzajúce toky údajov v rámci týchto služieb. Inak povedané, požiadavka by mala ovplyvňovať dotknuté údaje, a to s ohľadom na to, od koho a komu údaje prichádzajú a aké digitálne riešenie sa používa. Prichádzajúce toky údajov môžu predstavovať:

- údaje potrebné na poskytovanie digitálnej verejnej služby,
- to, od koho údaje prichádzajú,

⁷ Pozri vymedzenie v článku 2 bode 2 smernice o otvorených údajoch: „[I]nštitúcie, ktoré majú všetky tieto charakteristiky: a) sú zriadené na osobitný účel plniť potreby všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný ani komerčný charakter; b) majú právnu subjektivitu a c) sú z väčšej časti financované štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami; alebo podliehajú riadiacemu dozoru týchto orgánov alebo inštitúcií; alebo majú v správnom, riadiacom alebo dozornom orgáne viac ako polovicu členov menovaných štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami.“

- a digitálny kanál, cez ktorý sa údaje prijímajú.

Odchádzajúce toky údajov môžu predstavovať:

- údaje poskytované digitálnou verejnou službou,
- to, komu sa údaje poskytujú,
- a digitálny kanál, cez ktorý sa údaje poskytujú.

2.1.3.1. Čo je digitálna verejná služba?

Na hlbšie porozumenie pojmu transeurópska digitálna verejná služba je dôležité pochopiť základné pojmy, z ktorých vychádza. Akt o interoperabilnej Európe sa síce vzťahuje len na **digitálne verejné služby**, ale nevymedzuje sa v ňom, ktoré služby sa považujú za verejné. V článku 1 ods. 3 sa uvádza: „Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá právomoc členských štátov vymedziť čo tvorí verejné služby alebo ich schopnosť stanoviť procesné pravidlá pre tieto služby alebo ich poskytovať, riadiť alebo implementovať.“ Znamená to, že nie všetky verejné služby budú vo všetkých členských štátoch rovnaké.

Existuje však niekoľko spoločných znakov: digitálne verejné služby v zmysle aktu o interoperabilnej Európe sú **iba služby poskytované buď subjektmi Únie, alebo subjektmi verejného sektora členských štátov**. Napríklad súkromné spoločnosti môžu spravovať parkovisko na verejnom pozemku a parkovaciu aplikáciu podporujúcu túto službu. Samotná skutočnosť, že fyzický priestor je vo vlastníctve subjektu verejného sektora a že tieto súkromné spoločnosti si ho od daného subjektu prenajímajú, automaticky neznamena, že digitálna parkovacia aplikácia je digitálnou verejnou službou, ktorú poskytuje subjekt verejného sektora. V iných prípadoch môžu subjekty súkromného sektora vykonávať pomocnú úlohu, ktorá nemá vplyv na verejnú povahu danej služby (napr. v rámci verejnej služby sa môžu využívať cloudové služby poskytované subjektmi súkromného sektora, ale celkovú zodpovednosť za poskytovanie služby má stále subjekt verejného sektora alebo subjekt Únie).

Transeurópske digitálne verejné služby sú obmedzené na služby, ktoré **sa poskytujú buď inému subjektu verejného sektora či subjektu Únie, alebo fyzickej či právnickej osobe v EÚ**. Znamená to, že vymedzenie sa nevzťahuje na požiadavky týkajúce sa služieb, ktoré sú dostupné len na interné použitie v rámci subjektu verejného sektora alebo subjektu Únie (napr. rezervácia stola v otvorenom kancelárskom priestore), a ani na služby, ktoré zahŕňajú iba interakciu s krajinou alebo občanmi a podnikmi **mimo EÚ**.

2.1.3.2. Čo robí digitálnu verejnú službu transeurópskou?

Ak dotknutá služba alebo dotknuté služby spĺňajú požiadavky na to, aby boli považované za digitálne verejné služby, potom možno posúdiť, či zároveň predstavujú transeurópske digitálne verejné služby. To zahŕňa splnenie dvoch podmienok: i) služba musí zahŕňať interakciu naprieč hranicami členských štátov, medzi subjektmi Únie alebo medzi subjektmi Únie a subjektmi verejného sektora, t. j. v rámci ich právomoci; a ii) musí sa tak diať prostredníctvom ich sietí a informačných systémov.

Príkladmi **interakcie naprieč hranicami členských štátov** by mohli byť interakcie potrebné na vzájomné uznávanie akademických diplomov alebo odborných kvalifikácií; na výmenu údajov o vozidlách v záujme bezpečnosti cestnej premávky; na prístup k údajom o sociálnom zabezpečení a zdravotným údajom a na výmenu informácií týkajúcich sa zdaňovania, ciel a vo všeobecnosti všetkých tých služieb, v ktorých sa uplatňuje zásada „jedenkrát a dost“.

Interakcia medzi subjektmi Únie by mohla zahŕňať napríklad interakciu medzi útvarom Komisie a agentúrou v rámci riadenia projektu či programu financovania alebo interakciu medzi spoluzákonnodarcami.

K interakcii medzi subjektmi verejného sektora členských štátov a subjektmi Únie by mohlo dôjsť napríklad v rámci systému centrálného elektronického priečinka, pri nadlimitnom verejnom obstarávaní alebo v rámci rôznych mechanizmov podávania správ. Interakcie, ku ktorým dochádza prostredníctvom systémov poskytovaných subjektmi Únie, ale slúžiacich na interakciu naprieč hranicami členských štátov, by patrili do oboch kategórií (napr. interakcia prostredníctvom technického systému založeného na zásade „jedenkrát a dosť“).

Služba si takisto musí vyžadovať interakciu **medzi sieťami alebo informačnými systémami** dvoch alebo viacerých subjektov verejného sektora alebo subjektov Únie. Ak si poskytovanie digitálnej verejnej služby nevyžaduje interakciu so sieťami alebo s informačnými systémami iných subjektov verejného sektora alebo subjektov Únie, tak sa služba nepovažuje za transeurópsku digitálnu verejnú službu. Môže ísť napríklad o výmenu dôkazov bežnou poštou.

2.1.4. Cezhraničná interoperabilita?

Záväzné požiadavky z hľadiska rozsahu pôsobnosti musia mať účinok na cezhraničnú interoperabilitu v zmysle článku 2 bodu 1 aktu o interoperabilnej Európe. Otázka, o aký účinok presne ide, je súčasťou samotného posúdenia, ale otázka ich potenciálneho účinku je súčasťou predbežného posúdenia. Ak sa požiadavky, ktoré sa majú posúdiť, týkajú transeurópskych digitálnych verejných služieb (a tým aj interakcie medzi subjektmi verejného sektora v rôznych členských štátoch a subjektmi Únie), zvyčajne budú mať účinok aj na cezhraničnú interoperabilitu, pretože ovplyvnia spôsob, akým subjekty verejného sektora a subjekty Únie navzájom interagujú.

2.2. Rozhodovací strom

Rozhodovací strom uvedený na nasledujúcej strane môže slúžiť ako základ pri posudzovaní toho, či sa vyžaduje posúdenie interoperability. Ak orgán dospeje v rámci rozhodovacieho stromu k položke „áno“, posúdenie interoperability je povinné. V opačnom prípade posúdenie interoperability povinné nie je, ale stále môže priniesť osôh (pozri kapitolu 1).

Obrázok 1: Rozhodovací strom k posúdeniu interoperability

Príslušné pojmy	Krok	Otázka	Ak je odpoveď „áno“	Ak je odpoveď „nie“
Na potvrdenie toho, či sa nachádzate v procese, ktorým sa vymedzujú záväzné požiadavky, a na potvrdenie prítomnosti záväznej požiadavky, ktorá môže viesť k povinnému posúdeniu.	1	Nachádzate sa v procese, ktorým sa vymedzujú záväzné požiadavky (napr. legislatívny proces, proces verejného obstarávania)? Inými slovami, bude sa o záväzných požiadavkách, ktoré zvažujete, ešte len rozhodovať , a teda stále existuje možnosť zmeniť ich ?	Prejdite ku kroku 2	Nie je potrebné posúdenie interoperability. <i>Posúdenie interoperability je povinné vykonať len vtedy, ak je ešte možné požiadavku zmeniť.</i>
Na posúdenie toho, či je požiadavka záväzná.	2	Je požiadavka, o ktorej sa má rozhodnúť, záväzná (napr. niečo, čo obmedzí výber ponechaný iným)?	Prejdite ku kroku 3	Nie je potrebné posúdenie interoperability. <i>Povinnosť vykonať posúdenie interoperability môže vzniknúť iba pri záväzných požiadavkách.</i>
Na posúdenie toho, či sa záväzná požiadavka týka digitálnych verejných služieb.	3	1. Týka sa záväzná požiadavka digitálnej verejnej služby poskytovanej buď subjektmi Únie, alebo subjektmi verejného sektora?	Prejdite ku kroku 4	Nie je potrebné posúdenie interoperability. <i>Akt o interoperabilnej Európe sa vzťahuje iba na verejné služby, ktoré poskytujú subjekty verejného sektora alebo subjekty Únie.</i>
	4	2. Poskytuje sa digitálna verejná služba buď inému subjektu verejného sektora, alebo subjektu Únie, alebo fyzickej či právnickej osobe v EÚ?	Prejdite ku kroku 5	Nie je potrebné posúdenie interoperability. <i>Akt o interoperabilnej Európe sa vzťahuje iba na verejné služby, ktoré sú poskytované iným subjektom verejného sektora alebo subjektom Únie.</i>

EURÓPSKA KOMISIA – (NÁVRH) USMERNENÍ PRE POSÚDENIA INTEROPERABILITY

Príslušné pojmy	Krok	Otázka	Ak je odpoveď „áno“	Ak je odpoveď „nie“
Na posúdenie cezhraničného zdieľania údajov a určenie toho, či je digitálna verejná služba transeurópska.	5	Vyžaduje si poskytovanie dotknutej digitálnej verejnej služby interakcie prostredníctvom sietí alebo informačných systémov: a) medzi subjektmi verejného sektora, ktoré sa nachádzajú v rôznych členských štátoch ; b) medzi subjektmi Únie alebo c) medzi subjektmi Únie a subjektmi verejného sektora ?	Prejdite ku kroku 6	Nie je potrebné posúdenie interoperability. <i>Služby, ktoré sa obmedzujú na jeden členský štát, sa nepovažujú za transeurópske digitálne verejné služby. Aby bolo posúdenie povinné, záväzná požiadavka musí ovplyvňovať cezhraničnú interakciu – ak služba nezahŕňa cezhraničnú interakciu sietí alebo systémov, nepovažuje sa za transeurópsku digitálnu verejnú službu.</i>
Na potvrdenie toho, že sa vyžaduje posúdenie.	6	Je toto prvýkrát, čo sa vykonáva posúdenie tejto záväznej požiadavky?	Vyžaduje sa posúdenie interoperability. <i>Podľa právnych predpisov ste povinní vykonať posúdenie interoperability a uverejniť správu.</i>	Nie je potrebné posúdenie interoperability. <i>Podľa právnych predpisov nie ste povinní vykonať posúdenie interoperability. Dobrovoľné posúdenie však môže stále priniesť osoh.</i>

Bez ohľadu na výsledok vyplývajúci z rozhodovacieho stromu je dôležité zvážiť tieto tri body:

Posúdenia netreba opakovať

Len verejná organizácia, ktorá plánuje rozhodnúť o požiadavke, je povinná vykonať posúdenie. Platí to pre požiadavky v ktorejkoľvek fáze životného cyklu digitálnej verejnej služby a môže ísť o rôzne subjekty v závislosti od toho, či sú požiadavky zavedené v právnom návrhu alebo sa vymedzia neskôr (stanovením nových) počas zavádzania alebo riadenia služby. Ak sú za spis zodpovedné viaceré subjekty, musia sa dohodnúť na úlohách a musia spolupracovať (pozri aj [kapitolu 5](#)). Povinnosť sa netýka žiadnej verejnej organizácie, ktorá požiadavku iba realizuje a je viazaná rozhodnutím inej verejnej organizácie (pozri aj otázky 1 a 2 v rámci rozhodovacieho stromu). Ak sa rozhodnutie prijme spoločne (napr. v rámci cezhraničného projektu), posúdenie možno takisto vykonať spoločne.

Pravidlo, že posúdenia netreba opakovať, sa ďalej objasňuje prostredníctvom výnimky v článku 3 aktu o interoperabilnej Európe: povinné posúdenie interoperability sa v prípade záväznej požiadavky, ktorá už bola posúdená, nemusí opakovať. Napriek tomu, že posúdenia netreba opakovať, rôzne verzie spolu určite môžu súvisieť.

Súvisiace posúdenia

Posúdenia na seba konkrétne môžu nadväzovať, ak jedna verejná organizácia (napr. subjekt Únie) stanoví záväzné požiadavky na vysokej úrovni, ktoré sú potom ďalej vymedzené vykonávacími subjektmi. Môže k tomu dôjsť napríklad počas transpozície smernice EÚ do vnútroštátnych právnych predpisov alebo vtedy, keď sa predtým posúdená záväzná požiadavka prijatá prostredníctvom právneho textu ďalej spresňuje v rámci postupu verejného obstarávania zameraného na jej realizáciu. Ak sa v rámci toho rozhodne o nových záväzných požiadavkách, prekážky cezhraničnej interoperability sa môžu vyskytnúť aj v tejto neskoršej fáze, takže novo pridané požiadavky sa musia posúdiť. V týchto posúdeniach však možno odkazovať na tie predchádzajúce a vychádzať z ich zistení.

Podľa rovnakého pravidla sa vo fáze realizácie posúdenie nevyžaduje, keď sa má záväzná požiadavka realizovať prostredníctvom riešení, ktoré poskytujú subjekty Únie. V takom prípade sa predpokladá, že všetky riešenia poskytované subjektmi Únie sú štandardne interoperabilné, keďže majú slúžiť v širokej škále kontextov v celej EÚ. Aj v tomto prípade však možno vykonať dobrovoľné posúdenie interoperability, aby sa overilo, že sa týmito riešeniami zohľadňujú všetky potenciálne problémy týkajúce sa cezhraničnej interoperability v danom kontexte.

Žiadne retroaktívne posúdenia

Právna povinnosť vykonávať posúdenia interoperability nadobúda účinnosť 12. januára 2025. O mnohých záväzných požiadavkách ovplyvňujúcich cezhraničnú interoperabilitu transeurópskych digitálnych verejných služieb sa už mohlo rozhodnúť, ale ešte sa nemuseli transponovať alebo realizovať. Retroaktívne posúdenie povinné nie je, ale určite sa odporúča v prípadoch s vysokou dôležitosťou, pretože môže byť užitočné pri transpozícii alebo realizácii, ako už bolo vysvetlené v predchádzajúcich častiach.

2.3. Príklady

Prípád č. 1: Prispôsobenie vnútroštátneho riešenia na umožnenie výmeny údajov s inými členskými štátmi

Veľké mesto v členskom štáte musí ďalej rozvinúť svoj technický systém na podporu rozšírených požiadaviek, ktoré sa týkajú výmeny údajov s orgánmi iných členských štátov a ktoré vyplývajú z nového nariadenia EÚ.

Zodpovedné generálne riaditeľstvo Komisie však v súvislosti s predložením návrhu vykonalo podrobné posúdenie interoperability a v tomto posúdení sa uvádzajú očakávané dôsledky pre členské štáty. Ak je zamýšľaná zmena priamo spätá s dodržiavaním nového nariadenia, nie je nutné vykonávať nové posúdenie interoperability. Inými slovami, nové posúdenie sa v tomto prípade nevyžaduje, pretože mesto **nerozhoduje**, ale iba **vykonáva** rozhodnutie o záväzných požiadavkách (pozri otázku 1 v rámci rozhodovacieho stromu).

Nové posúdenie by však bolo povinné, ak by sa mesto rozhodlo realizovať dodatočné požiadavky, ktoré by nevyplývali z povinnosti podľa nového nariadenia, ale stanovili by sa v rovnakom kontexte (cezhraničná výmena údajov) alebo by ho pravdepodobne ovplyvnili (zmena vo formáte alebo vlastníctve údajov).

Prípád č. 2: Potreba IT podpory z dôvodu nových právnych predpisov EÚ

Vládna agentúra v členskom štáte musí ďalej rozvinúť svoje riešenie na podávanie správ v úsilí podporiť nové záväzné požiadavky, ktoré vyplývajú z nedávno prijatého nariadenia. Nariadením sa subjekty, ktoré aktívne pôsobia na domácom trhu s výrobkom X, zaväzujú pravidelne predkladať digitálne správy o predaji svojho výrobku.

Nevyžaduje sa žiadne posúdenie, pretože agentúra neprijíma, ale len vykonáva rozhodnutie o záväzných požiadavkách (pozri otázku 1).

Situácia by však bola iná, keby sa v nariadení stanovila iba požiadavka na vysokej úrovni a agentúra by plánovala rozhodnúť o ďalších nových záväzných požiadavkách na realizáciu, ktoré sa ešte neposúdili. Agentúra by napríklad mohla rozhodnúť o požiadavkách upravujúcich zdieľanie digitálnych správ o predaji a potom by musela posúdiť účinok tejto požiadavky na cezhraničné zdieľanie údajov.

Agentúra by napriek tomu mohla dospieť k záveru, že nie je povinná vykonať posúdenie interoperability. Nová požiadavka sa netýka digitálnej verejnej služby (konkrétne nie interakcie tejto služby s inými), ale iba sa ňou mení limit počtu spoločností, o ktorých sa má podávať správa (otázka 3). V takom prípade však môže byť osožné dobrovoľné posúdenie.

Prípád č. 3: Verejné obstarávanie na uzavretie rámcovej dohody o údržbe a ďalšom rozvoji technických systémov

Vládna agentúra v členskom štáte plánuje vypísať výzvu na predkladanie ponúk na uzavretie rámcovej dohody o údržbe a ďalšom rozvoji svojich informačných systémov. Agentúra nielen vykonáva, ale aj prijíma rozhodnutie o záväznej požiadavke (otázka 1).

Záväzné požiadavky môžu byť súčasťou výzvy na predkladanie ponúk. Verejné obstarávanie na uzavretie rámcovej dohody o prevádzke, údržbe a ďalšom rozvoji profesionálnych systémov však samo osebe nezahŕňa záväzné požiadavky na digitálne verejné služby, ale skôr „postupnú údržbu“ (otázka 2). Posúdenie interoperability sa preto nevyžaduje.

Posúdenie je zvyčajne potrebné, ak sa v rámci dohody vyžaduje vývoj osobitného systému [napr. sa určí nová vnútroštátna alebo organizačná požiadavka na podporu nového právneho predpisu – to by mohlo mať vplyv na cezhraničnú interoperabilitu transeurópskych digitálnych verejných služieb, ak napríklad dôjde k zmene (aspektov) obchodnej logiky systému].

Prípad č. 4: Obstaranie riešenia v prípade služby pre cezhraničných používateľov

Obec v pohraničnom regióne členského štátu zvažuje obstaranie digitálneho samoobslužného riešenia, vďaka ktorému by bolo možné platiť za parkovanie v určených oblastiach obce. V súvislosti s rozhodnutím o verejnom obstarávaní obec stanoví nové záväzné požiadavky na informačný systém s cieľom poskytovať túto službu.

Požiadavky však nemajú vplyv na cezhraničnú interoperabilitu (otázka 3), pretože cieľom daného riešenia je požadovať platbu od strany, ktorá chce zaplatiť poplatok za parkovanie priamo. Pri transakcii nie je potrebná žiadna výmena údajov medzi orgánmi v členských štátoch alebo s inštitúciami EÚ.

Keďže si teda poskytovanie služby nevyžaduje cezhraničnú interakciu sietí alebo informačných služieb, obec nie je pred obstarávaním navrhovaného riešenia povinná vykonať posúdenie interoperability.

Prípad č. 5: Navrhnutie nových pravidiel EÚ vyžadujúcich vnútroštátnu digitálnu podporu

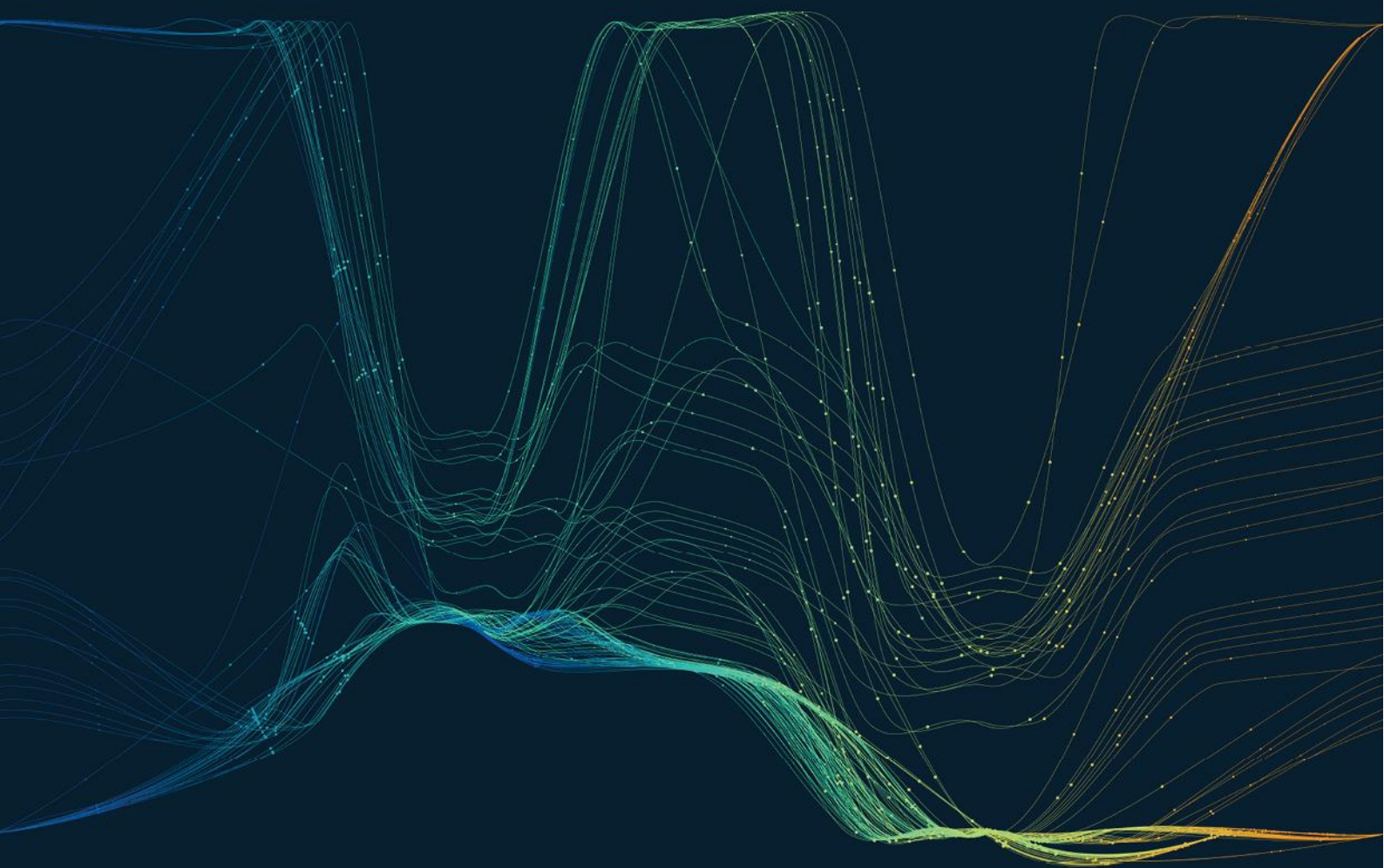
Generálne riaditeľstvo Komisie vypracovalo legislatívny akt zameraný na ďalšiu reguláciu odvetvia poľnohospodárstva zavedením nových vymedzení a druhov údajov v súvislosti s podávaním správ o emisiách CO₂. Niekoľko členských štátov zaviedlo vnútroštátne riešenie na podávanie správ už pred dvoma rokmi. V prípade prijatia legislatívneho aktu by sa od týchto členských štátov vyžadovalo, aby ďalej rozvíjali svoje existujúce právne rámce a informačné systémy s cieľom podporiť nové vymedzenia a druhy údajov uvedené v danom legislatívnom akte.

Generálne riaditeľstvo bude v súvislosti s týmto návrhom musieť vykonať posúdenie interoperability, pretože je o ňom stále možné diskutovať (otázka 1) a týka sa transeurópskej digitálnej verejnej služby (otázky 2 a 3) (t. j. týka sa tokov údajov medzi verejnými organizáciami). V tomto posúdení interoperability by sa potom mali zvážiť existujúce riešenia a spôsob ich (opätovného) použitia, čím by sa predišlo duplicite úsilia a zdrojov.

Okrem týchto konkrétnych príkladov sú aj tieto prípady dobrými ukazovateľmi toho, kedy môže byť posúdenie osožné, ak nie povinné:

- stanovovanie nových úloh orgánov,
- zmeny v zverejňovaní informácií,
- zmeny v právach na získanie informácií,
- nový spôsob poskytovania verejnej služby.

3 Ako vykonať posúdenie interoperability?

Ak ste použili rozhodovací strom uvedený v kapitole 2 a zistili, že je potrebné posúdenie interoperability, táto kapitola vás prevedie postupom vykonávania samotného posúdenia.

Cieľom tejto kapitoly je poskytnúť vám jasný a podrobný návod, ako vykonať posúdenie interoperability v súlade s aktom o interoperabilnej Európe. Na konci tejto kapitoly budete vedieť:

- ktoré kľúčové kroky sú súčasťou posúdenia interoperability,
- ako identifikovať a zdokumentovať záväzné požiadavky,
- ako identifikovať účinky na cezhraničnú interoperabilitu,
- ako identifikovať relevantné zainteresované strany a ako s nimi o veci konzultovať,
- ako identifikovať použiteľné riešenia pre interoperabilnú Európu.

V akte o interoperabilnej Európe sa jasne uvádza, že prístup k vykonávaniu posúdení interoperability by mal byť **primeraný a prispôsobený** ich úrovni a rozsahu. Znamená to, že rôzne metodiky a nástroje prinesú v závislosti od kontextu rôznych osôh (pozri pododdiel 3.4 tejto kapitoly). Cieľom tejto kapitoly nie je poskytnúť univerzálny prístup, ale oboznámiť vás s rôznymi možnosťami. Tieto možnosti sa líšia podľa okolností, ktoré súvisia s celkovým riadením interoperability verejnej organizácie. Toto riadenie by mohlo napríklad zahŕňať existenciu vnútroštátnych alebo organizačných posúdení alebo rámcov v oblasti IT/interoperability (pozri [kapitolu 5](#)). Ak v rámci danej organizácie neexistuje žiadne konkrétne usmernenie týkajúce sa prístupu k posúdeniam interoperability, osoba vykonávajúca posúdenie by mala zvoliť prístup, ktorý bude najosožnejší a zároveň najmenej zaťažujúci.

Postup načrtnutý v tejto kapitole predstavuje komplexný **prístup založený na „najlepšom postupe“** v súvislosti s posúdeniami interoperability, ale uznávame, že organizácie sa líšia veľkosťou, štruktúrou, zdrojmi a úrovňou vyspelosti. Tento postup môže a mal by byť prispôsobený tak, aby vyhovoval vášmu konkrétnemu organizačnému kontextu a daným obmedzeniam.

Pri škálovaní postupu je hlavné zachovať základné zásady⁸ posúdenia, aby bol postup zvládnuteľný a zároveň účelný za vašich konkrétnych okolností. Skúste pri čítaní tohto usmernenia zvážiť, ako možno každý krok upraviť tak, aby zodpovedal možnostiam a požiadavkám vašej organizácie – zaistíte tak, že posúdenie bude osožné a použiteľné bez ohľadu na vašu východiskovú pozíciu alebo dostupné zdroje.

Prvým krokom je preskúmanie všeobecných odporúčaní na vykonávanie posúdení interoperability, po čom nasleduje podrobné objasnenie každej časti postupu.

⁸ Posúdenia sa vytvorili s cieľom umožniť cezhraničnú interoperabilitu a zároveň zabezpečiť začlenenie všetkých relevantných zainteresovaných strán, aby tak vznikali udržateľné digitálne politiky, ktoré budú odolné voči budúcim zmenám. Na dosiahnutie týchto cieľov je potrebné pochopiť rozsah vplyvu plánovaných požiadaviek a navrhnúť opatrenia na zúročenie výhod a riešenie potenciálnych nákladov (odôvodnenie 17), ako aj zvoliť primeraný a diferencovaný prístup podľa úrovne a rozsahu, pri ktorých sa posúdenia vykonávajú (odôvodnenie 19).

3.1. Všeobecné odporúčania

Všeobecné odporúčania na nájdenie správneho prístupu:

Začnite čím skôr. Najviac sa vypláca, keď sa posúdenia vykonajú v počiatočnej fáze navrhovania nových záväzných požiadaviek (napr. ako súčasť vypracúvania politiky, právnych návrhov alebo návrhov nových IT riešení) a najneskôr pred prijatím záväzných rozhodnutí.

Držte sa daného účelu. Čím presnejšie a jedinečnejšie je rozhodnutie, ktoré obsahuje dané požiadavky (napr. realizácia jediného projektu miestneho orgánu), tým môže mať posúdenie pragmatickejšie, a teda užšie zameranie. Pokúste sa jasne vymedziť svoj rozsah a ciele a prispôbte im posúdenie.

Vychádzajte z existujúcich rámcov. Posúdenie by malo byť v súlade s existujúcimi organizačnými a administratívnymi rámcami, čím sa zabezpečí, že bude dopĺňať administratívne pracovné postupy. V náležitých prípadoch by sa mali zväžiť aj právne rámce týkajúce sa digitálnych politík. Ak posúdenie súvisí s predchádzajúcim posúdením (vykonaným EÚ alebo členským štátom), dané predchádzajúce posúdenie opätovne použite a vychádzajte z neho.

Konzultujte so zainteresovanými stranami. Vykonanie posúdenia interoperability by malo zahŕňať konzultácie s priamo dotknutými príjemcami služieb (vrátane občanov alebo ich zástupcov). Takisto by bolo vhodné konzultovať so subjektmi zapojenými do realizácie, ako aj s ostatnými subjektmi zapojenými do poskytovania služby. Majte na pamäti, že tieto posúdenia môžu zahŕňať jednotlivcov, ktorí nemajú znalosti v oblasti riadenia informácií alebo IT.

3.2. Príprava

V tejto fáze sa vytvára základ celého postupu, vďaka čomu možno vymedziť rozsah, zostaviť správnu skupinu a vytvoriť jasný akčný plán. Ak venujete čas tejto počiatočnej fáze, môžete zefektívniť nasledujúce fázy posúdenia, vyhnúť sa možným nástrahám a zabezpečiť, aby boli konečné výsledky relevantné aj realizovateľné.

3.2.1. Identifikujte procesy, ktoré môžu viesť k posúdeniu interoperability

Namiesto toho, aby ste *ad hoc* zisťovali, či je potrebné posúdenie interoperability, skúste identifikovať procesy, pri ktorých sa posúdenie zvyčajne vyžaduje, napr. legislatívny cyklus, vykonávacie postupy alebo postupy verejného obstarávania. Keď budete mať o týchto procesoch prehľad, skúste ich ešte viac zúžiť na možný vstupný/intervenčný bod. Ak by napríklad váš legislatívny cyklus zahŕňal povinnosť vykonať posúdenie vplyvu, zvažte, či a v ktorom kroku by do tohto postupu bolo možné zaradiť posúdenie interoperability.

3.2.1. Identifikujte potrebu posúdenia interoperability

Rozhodovací postup v rámci tohto kroku sa podrobne opisuje v [kapitole 2](#). Najmä pomocou rozhodovacieho stromu, ktorý je uvedený v danej kapitole, sa stanovuje štruktúrovaný prístup k posúdeniu toho, či sa vo vašom konkrétnom prípade vyžaduje posúdenie interoperability. K ďalším krokom, ktoré sa opisujú v tejto kapitole, by ste mali prejsť iba vtedy, ak z predbežného hodnotenia v kapitole 2 vyplynulo, že sa vyžaduje posúdenie. Napriek tomu, aj ak vám podľa právnych predpisov nevzniká povinnosť vykonať posúdenie, môžete ho vykonať dobrovoľne.

3.2.2. Vymedzte rozsah a ciele posúdenia

Vymedzením rozsahu a cieľov posúdenia interoperability sa formuje zvyšok postupu. Rozsahom sa určujú hranice toho, čo sa bude posudzovať (vrátane toho, ktoré prípady výmeny údajov, systémy, postupy alebo služby sa budú skúmať a do akej miery). Cieľmi sa objasňuje, čo chcete posúdením dosiahnuť (napr. identifikovať konkrétne nedostatky interoperability alebo posúdiť súlad s určitými normami).

Treba mať na pamäti, že rozsah a ciele by sa mali prispôbiť konkrétnemu kontextu súvisiacemu s vaším projektom a vašou organizáciou. Zvážte povahu a zložitosť posudzovaného projektu, ako aj organizačnú štruktúru a dostupné zdroje. Rozsiahla cezhraničná iniciatíva si môže vyžadovať komplexné posúdenie. V prípade menšieho, lokalizovaného projektu môže byť užitočný cielennejší prístup.

Pri vymedzovaní rozsahu a cieľov zvážte schopnosť danej organizácie vykonať posúdenie. To zahŕňa nielen finančné zdroje, ale aj čas, odborné znalosti a prístup k potrebným informáciám. Cieľom je dosiahnuť rovnováhu medzi dôkladnosťou a praktickosťou, čím sa zabezpečí, že posúdenie bude účelné aj zvládnutelné v rámci vašich obmedzení. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti si treba uvedomiť, že hoci sa posúdenie vždy musí týkať transeurópskej digitálnej verejnej služby, jeho rozsah a ciele sa môžu značne líšiť nielen medzi členskými štátmi a subjektmi Únie, ale aj v rámci vášho členského štátu a v rámci vašej organizácie.

3.2.3. Zostavte multidisciplinárny tím pre posudzovanie

Pokiaľ ide o vykonanie účinného posúdenia interoperability, rozhodujúce je zostavenie správneho tímu. Ideálny scenár by zahŕňal rôznorodú skupinu expertov, ale uznávame, že organizácie môžu mať k dispozícii obmedzené zručnosti a zdroje. Základom je snažiť sa vytvoriť čo najlepšiu kombináciu kompetencií v rámci vašich obmedzení.

V ideálnom prípade by sa vo vašom tíme pre posudzovanie spájalo viacero súborov zručností a uhlov pohľadu. Zvážte začlenenie osôb s odbornými znalosťami v oblastiach, ako sú:

- právne a regulačné aspekty výmeny údajov (interoperability),
- analýza podnikových procesov,
- správa údajov vrátane sémantickej odbornosti a riadenia,
- IT architektúra a systémová integrácia,
- znalosť konkrétnej oblasti, ktorá je relevantná v súvislosti s posudzovanou požiadavkou a dotknutou službou.

Pamätajte, že jedna osoba môže byť kvalifikovaná vo viacerých oblastiach odbornosti. Ak sú zdroje obmedzené, uprednostnite najdôležitejšie zručnosti v kontexte vášho posúdenia. Takisto môžete zväziť dočasné zapojenie externých odborníkov alebo konzultantov, aby ste vyvážili akékoľvek zásadné nedostatky v odborných znalostiach vášho tímu.

Veľkosť vášho tímu by mala zodpovedať rozsahu posúdenia. Na posúdenie s obmedzeným rozsahom môže stačiť malý špecializovaný tím. Väčší a komplexnejší projekt si môže vyžadovať rozsiahlejší tím.

3.2.4. Identifikujte relevantné zainteresované strany

Začnite identifikovať zainteresované strany, pre ktoré by záväzné požiadavky mohli byť relevantné, napr. tak, že si položíte otázku, koho môžu ovplyvniť v rámci:

- realizácie (napr. kto je zapojený do ktorej časti daného procesu?),
- poskytovania služby (napr. ktoré organizácie sú nevyhnutne zapojené, aby bola služba úspešne poskytovaná?),
- samotnej služby (napr. kto musí s kým komunikovať?)
- alebo riadenia (napr. kto sa podieľa na zabezpečovaní konzistentnosti?).

Môže ísť o verejné alebo súkromné zainteresované strany (podniky), občanov alebo subjekty Únie. S týmito zainteresovanými stranami bude potrebné konzultovať v neskoršej fáze. Ak sa dané zainteresované strany identifikujú včas, môžu dokonca prispieť k vykonaniu ďalšieho kroku (napr. k identifikácii záväzných požiadaviek). Nevyžaduje sa identifikácia každej jednej zainteresovanej strany, ale skôr identifikácia kategórií (napr. všetci občania alebo len určitá skupina, všetky podniky alebo len osobitné odvetvia).

3.3. Úvodná analýza

Ďalšia fáza zahŕňa preskúmanie existujúcej dokumentácie, politík a služieb s cieľom identifikovať a pochopiť kľúčové prvky, ktoré budú formovať vaše posúdenie.

Táto fáza má tri ciele:

1. zhromaždiť a preskúmať príslušnú dokumentáciu a politiky, v rámci ktorých sa opisujú požiadavky ovplyvňujúce interoperabilitu;
2. identifikovať a jasne zdokumentovať záväzné požiadavky, ktoré sú v prípade vášho posúdenia kľúčové;
3. zmapovať transeurópske digitálne verejné služby, ktoré sú týmito požiadavkami ovplyvnené.

Pri čítaní nasledujúcich troch pododdielov pamätajte na to, že podrobnosť a obšírnosť vašej analýzy by mali zodpovedať rozsahu posúdenia, ktorý ste si vymedzili v prípravnej fáze. Cieľom je vybudovať pevný základ tvorený vedomosťami, ktoré vám budú slúžiť pri vykonávaní zvyšku posúdenia.

3.3.1. Preskúmajte dokumentáciu a politiky, v rámci ktorých sa opisujú požiadavky

Hlavným cieľom tejto fázy je zhromaždiť a zanalyzovať všetky dokumenty, ktoré sú dôležité na pochopenie nových alebo upravených požiadaviek (či už sú výslovne uvedené, alebo len naznačené). Toto preskúmanie je základom identifikácie záväzných požiadaviek, ktoré sú kľúčové v ďalšom kroku vášho posúdenia.

Treba poznamenať, že povaha a rozsah dostupnej dokumentácie sa môžu výrazne líšiť v závislosti od aktuálnej fázy posudzovaného projektu alebo iniciatívy (či už je vo fáze legislatívnej prípravy, fáze tvorby koncepcie a návrhu, alebo v neskoršej fáze).

V závislosti od aktuálnej fázy procesu vedúceho k rozvoju digitálnej verejnej služby môžu nasledujúce body predstavovať prehľad možných krokov, ktoré treba podniknúť.

1. Identifikujte a zozbierajte všetky príslušné dokumenty. Môže ísť nielen o právne akty, v ktorých sa požiadavka stanovuje, ale aj o sekundárne zdroje, ako je technická dokumentácia alebo oznámenie o dokumente obsahujúcom dané požiadavky. Spočiatku si stanovte široký záber, aby ste zaistili, že neprehliadnete žiadne zásadné informácie, napr. choďte nad rámec záväzného dokumentu, v ktorom sa opisujú požiadavky, a zvážte kontext, v ktorom sa stanovujú alebo v ktorom budú realizované. Môže to zahŕňať iné, existujúce záväzky týkajúce sa výmeny údajov, ktoré v súčasnosti nie sú regulované.
2. Rozdeľte dokumenty do kategórií podľa druhov a relevantnosti vo vzťahu k interoperabilite.
3. Vykonajte úvodné preskúmanie, aby ste pochopili rozsah pôsobnosti a obsah každého dokumentu.
4. Vytvorte zhrnutie alebo index kľúčových dokumentov a ich relevantnosti vo vzťahu k požiadavkám na interoperabilitu.
5. Identifikujte všetky nedostatky v dokumentácii, ktoré môže byť potrebné riešiť.

Čo ešte zohľadniť:

- zvážte interné aj externé zdroje dokumentácie,
- dbajte na spravovanie verzií dokumentov a uistite sa, že pracujete s najaktuálnejšími informáciami,
- hľadajte odkazy na normy alebo iné externé požiadavky, ktoré môžu ovplyvniť interoperabilitu,
- vezmite na vedomie akékoľvek nejasnosti alebo nezrovnalosti na ďalšie preskúmanie, ktoré v dokumentácii nájdete.

Pamätajte, že cieľom v tejto fáze nie je podrobne analyzovať dané požiadavky, ale primerane sa zorientovať v zdokumentovanej oblasti. Poslúži to ako základ pri podrobnejšej analýze v nasledujúcich krokoch.

3.3.2. Identifikujte relevantné záväzné požiadavky

Cieľom tohto kroku je **identifikovať a zdokumentovať záväzné požiadavky**, ktoré sa chystáte posúdiť (ďalšie informácie o tom, čo je to „záväzná požiadavka“, nájdete v [kapitole 2](#)). Pripomíname, že jedno posúdenie interoperability môže byť zamerané aj na viacero záväzných požiadaviek (zvyčajne vtedy, keď sa majú stanoviť v rámci toho istého rozhodovacieho procesu).

Požiadavky musíte zdokumentovať, pretože to bude užitočné pri diskusii o ich účinkoch, čo je cieľom posúdenia interoperability. Majte na pamäti, že tento krok nie je vždy jednoduchý. Niektoré požiadavky nemusia byť ihneď zrejmé a jednoznačné, ale možno ich identifikovať až po dôkladnej a odbornej analýze.

Preskúmajte dokumenty, ktoré ste už identifikovali, a vyberte záväzné požiadavky, ktoré:

- sa týkajú digitálnej verejnej služby:
 - o majú digitálny rozmer, t. j. ich základné procesy sú digitalizované alebo automatizované; zahŕňajú spracovanie údajov; zahŕňajú zavádzanie alebo používanie digitálnych riešení; majú digitálny kanál na poskytovanie služby alebo sa poskytujú prostredníctvom sietí a informačných systémov,
 - o zahŕňajú interakciu medzi verejnými organizáciami, t. j. poskytujú ich subjekty Únie alebo subjekty verejného sektora buď jeden druhému, alebo fyzickým či právnickým osobám v Únii;

- majú transeurópsky rozmer:
 - o vyžadujú si interakciu naprieč hranicami členských štátov, medzi subjektmi Únie alebo medzi subjektmi Únie a subjektmi verejného sektora.

Buďte vo svojich úvahách dôslední: ak sa v rámci posúdenia prehľadne existencia záväznej požiadavky, neskôr to môže subjektom zapojeným do realizácie spôsobiť problémy s cezhraničnou interoperabilitou⁹.

Po identifikácii požiadaviek si môžete na zdokumentovanie identifikovaných požiadaviek zvoliť metódu, ktorá vám najviac vyhovuje¹⁰. Vo všeobecnosti sa pri dokumentovaní požiadaviek vyhnite používaniu trpného rodu, pretože to často vedie k tomu, že subjekty (t. j. tí, ktorí sú zapojení) nie sú jasne identifikované. Uistite sa, že výpis obsahuje informácie potrebné na to, aby požiadavku bolo možné označiť za záväznú, pretože ste do posúdenia mohli zahrnúť informácie získané z kontextu záväzného dokumentu (a nie zo samotného dokumentu).

V závislosti od fázy projektu, v rámci ktorého sú požiadavky stanovené, môžu byť na ich identifikáciu a dokumentáciu užitočné rôzne metódy (napr. zameranie sa na príbehy používateľov alebo prípady použitia na začiatku legislatívneho cyklu). Pri dokumentovaní požiadaviek, ktoré ste identifikovali, teda zväžte očakávané cieľové skupiny daného posúdenia interoperability. Hoci sa posúdenie musí uverejniť na oficiálnom webovom sídle, teda musí byť verejne dostupné, s najväčšou pravdepodobnosťou sa využije aj pri následných procesoch v rámci životného cyklu digitálnej verejnej služby. Zväžte preto, či správu o posúdení poskytnete ostatným v takej podobe, v akej je, alebo či vypracujete iný dokument, ktorý posluží napr. pri konzultáciách so zainteresovanými stranami, verejnom obstarávaní alebo realizácii. Metódy prispôbte danej voľbe. Vaša dokumentácia bude takisto závisieť od druhu záväzných požiadaviek, ktoré opisujete (napr. podnikové, funkčné a nefunkčné požiadavky alebo technické požiadavky).

Ako už bolo uvedené, dané požiadavky budú vo všeobecnosti súčasťou širšieho procesu, pričom sa budú vzťahovať len na určité jeho časti. Je preto vhodné oboznámiť sa s celkovým procesom zo širšieho hľadiska a prispôbiť dokumentáciu jeho špecifikám. Na tieto účely môžete:

1. znázorniť požiadavky pomocou vývojového diagramu;
2. uviesť požiadavky vo forme, ktorá je opakovane použiteľná (napr. v rámci výzvy na predkladanie ponúk)¹¹.

3.3.3. Zmapujte dotknuté transeurópske digitálne verejné služby

Na posúdenie toho, v ktorom bode a ako identifikované záväzné požiadavky ovplyvnia transeurópsku digitálnu verejnú službu, je vhodné zamerať sa na vizualizáciu samotnej služby vrátane jej transeurópskeho rozmeru (napr. prepojenie naprieč hranicami členských štátov, medzi subjektmi Únie alebo medzi subjektmi Únie a subjektmi verejného sektora prostredníctvom ich sietí a informačných systémov). Cieľom je identifikovať a vizualizovať cezhraničné výmeny údajov a interakcie potrebné na účinné poskytovanie verejnej služby. Týmto spôsobom sa môžete pripraviť na posudzovanie účinkov

⁹ Napríklad chýbajúce požiadavky na interoperabilitu v minulosti viedli k prehodnoteniu prístupu k politike v oblasti elektronickej fakturácie: [Správa o účinkoch smernice 2014/55/EÚ na vnútorný trh a na zavádzanie elektronickej fakturácie vo verejnom obstarávaní – Európska komisia \(europa.eu\)](#).

¹⁰ Na Portáli otvorených dát Európskej únie sa nachádza podrobná [príručka vizualizácie údajov](#), ktorá zahŕňa rôzne techniky od schém cez grafy až po slovný opis.

¹¹ V prípadoch, keď je posúdenie interoperability spojené s verejným obstarávaním systémov IKT, technické špecifikácie v súťažných podkladoch by mali spĺňať požiadavky vymedzené v [technických špecifikáciách IKT, na ktoré možno odkazovať vo verejnom obstarávaní](#) a ktoré možno považovať za riešenia interoperability.

požiadaviek na cezhraničnú interoperabilitu, teda konkrétne na predtým identifikované výmeny údajov a interakcie.

Existuje mnoho spôsobov, ako pristúpiť k tejto úlohe, ale v nasledujúcom oddiele sa uvádza jeden možný spôsob, ako pochopiť aj samotnú službu, aj cezhraničné interakcie, čo následne vedie k aspektom týkajúcim sa interoperability:

Najprv si vizualizujte samotnú službu posúdením týchto bodov:

- Aký je celkový cieľ súvisiaceho rozhodnutia? (Relevantný kontext a orientačný bod.)
- Kto je zapojený? (Subjekty ako podniky, občania atď.)
- Čo sa uskutočňuje? (Kontrola údajov? Vydávanie dôkazov?)
- Kedy sa to uskutočňuje? (Časová závislosť? Procesná závislosť?)
- Kde sa to uskutočňuje? [Oddelenie administratívnej podpory? Databázy? Konkrétne (fyzické) miesto?]
- Prečo sa to uskutočňuje? (Právny základ vrátane možnej subsidiarity.)

Túto vizualizáciu môžete vykonať rôznymi spôsobmi (napr. prostredníctvom cesty používateľa, rozhodovacieho stromu alebo vývojového diagramu). Takisto môžete zmapovať požiadavky v nástroji na vizualizáciu architektúry služieb [napr. pomocou [európskej referenčnej architektúry interoperability \(EIRA\)](#)].

Pokiaľ ide o transeurópsky rozmer digitálnej verejnej služby (napr. cezhraničné prepojenie medzi verejnými organizáciami, ktoré je potrebné na poskytovanie danej služby), zvážte tieto body s cieľom zmapovať identifikované požiadavky na službu:

1. Identifikujte požadované výmeny údajov:

- pokúste sa (na základe opisu služby a záväzných požiadaviek) zmapovať konkrétne prípady, keď je potrebné vymieňať si alebo zdieľať údaje so službami v iných členských štátoch alebo so subjektmi Únie,
- konkretizujte informačné potreby, ktoré by sa v jednotlivých prípadoch výmenou údajov naplnili (napr. identifikácia fyzickej osoby, informácie o bezpečnosti výrobku alebo administratívne údaje organizácií).

2. Identifikujte spolupracujúce služby:

- v prípade každej výmeny údajov určite príslušné verejné služby v iných členských štátoch alebo subjekty Únie, s ktorými musí služba interagovať,
- prihliadnite na orgány alebo inštitúcie, ktoré sú zodpovedné za tieto partnerské služby.

3. Charakterizujte dané interakcie:

- opíšte povahu každej interakcie (napr. vyhľadávanie údajov, odosielanie údajov a overovanie),
- určite druh údajov, ktoré sú súčasťou interakcie, a zvážte vymedzenie skupín údajov, aby ste dosiahli úroveň podrobnosti, vďaka ktorej bude možné existujúce údaje opätovne použiť,
- určite smer toku údajov (jednosmerný alebo obojsmerný),
- prihliadnite na všetky osobitné požiadavky na tieto interakcie (napr. hromadné spracovanie vs. spracovanie v reálnom čase a frekvencia).

Následne môžete zmapovať aj prepojenia.

4. Vytvorte vizuálne znázornenie týchto interakcií:

Tieto znázornenia, napr. architektonický diagram, budú takisto značne užitočné v ďalších častiach posúdenia. V prvom kroku môžete použiť vývojové diagramy, cesty používateľov alebo iné spôsoby vizualizácie.

Po zmapovaní týchto prepojení je takisto dôležité zvážiť, čo by realizácia záväznej požiadavky konkrétne znamenala. Mali by ste preto venovať pozornosť aj ďalším bodom.

5. Identifikujte závislosti:

- prihliadnite na všetky závislosti od konkrétnych systémov, noriem alebo protokolov, ktoré sú potrebné na uskutočnenie týchto interakcií (napr. ak je časť údajov uložená v základných registroch, zvážte závislosť od príslušného základného registra na zabezpečenie opätovného použitia týchto údajov),
- zdôraznite akékoľvek existujúce riešenia interoperability, ktoré sa už používajú alebo pripravujú.

6. Zvážte škálovateľnosť:

- posúďte potenciál opätovného použitia služby s osobitnými požiadavkami (mohla by sa opätovne použiť v iných prípadoch použitia?),
- zvážte potenciálne zmeny v požiadavkách na výmenu údajov v priebehu času (napr. druh či objem údajov alebo frekvencia interakcií sa môžu zmeniť).

Výsledkom tohto úsilia môže byť mapa alebo schéma znázorňujúca, ako vaša verejná služba interaguje s inými službami cez hranice. Môže to zahŕňať:

- vizuálne znázornenie prepojení služieb (môžu sa podrobne uviesť druhy vymieňaných údajov a povaha každej interakcie),
- zoznam partnerských služieb a zodpovedných orgánov,
- zaznamenané závislosti a požiadavky na interoperabilitu.

Výsledky tohto mapovania môžu slúžiť ako referenčný bod pre postup posúdenia, vďaka čomu sa budú ľahšie určovať potenciálne výzvy alebo požiadavky súvisiace s interoperabilitou. Môžete ich napríklad použiť pri konzultáciách so zainteresovanými stranami a spoločne hľadať nezrovnalosti (logické, právne alebo týkajúce sa formátovania/dokumentácie), neurčitosti alebo duplicity. Takisto z nich vyplynú závislosti od iných služieb, organizácií alebo procesov, ktoré by mohli byť ovplyvnené pri rozhodovaní o danej záväznej požiadavke.

3.3.4. Zapojte zainteresované strany

V tejto fáze posúdenia treba spresniť zoznam zainteresovaných strán zostavený v prípravnej fáze. Konzultácie môžu slúžiť na viacero účelov: môžu byť užitočné na spresnenie dokumentácie požiadaviek a dotknutých služieb (ako už bolo uvedené). Môžete prostredníctvom nich takisto lepšie vysvetliť danú záležitosť zainteresovaným stranám a posúdiť možnosti na zlepšenie cezhraničnej interoperability v budúcnosti.

Keďže sa pozornosť sústreďuje na transeurópske digitálne verejné služby a ich cezhraničnú interoperabilitu, pri posudzovaní sú obzvlášť dôležité dve skupiny zainteresovaných strán:

Používatelia digitálnych verejných služieb: príjemcovia služieb (fyzické alebo právnické osoby), ktorých účinné využívanie týchto služieb závisí od interakcie digitálnych verejných služieb.

Vykonanie posúdenia interoperability si vyžaduje konzultáciu s týmito príjemcami služieb (vrátane občanov alebo ich zástupcov) s cieľom posúdiť možné účinky. Výsledkom je cenná spätná väzba týkajúca sa proporcionality záväznej požiadavky vo vzťahu k pôvodnému cieľu jej zavedenia (t. j. zodpovedá táto požiadavka predpokladanému prínosu jej zavedenia?). Takisto to umožňuje odhadnúť účinnosť požiadavky (t. j. dosiahne sa vďaka záväznej požiadavke to, na čo sa stanovila?). Požiadavky sa tak môžu primerane upraviť ešte pred prijatím záväzného rozhodnutia. Majte však na pamäti, že tieto posúdenia môžu zahŕňať jednotlivcov, ktorí nemajú znalosti v oblasti riadenia informácií alebo IT, a treba tomu prispôbiť spôsob, akým sú informácie podané

Verejné organizácie v iných členských štátoch alebo na úrovni EÚ sú subjekty Únie alebo subjekty verejného sektora, ktoré regulujú, poskytujú, riadia alebo zavádzajú transeurópske digitálne verejné služby.

Patria medzi nich zainteresované strany z celého životného cyklu služby (napr. odborní referenti, osoby realizujúce riešenia IT a iné dotknuté skupiny používateľov vo verejnej organizácii, ako sú poskytovatelia služieb). Ak si nie ste istí, ako konzultovať s týmito zainteresovanými stranami, môžete si prezrieť aj kapitolu 7 v [súbore nástrojov Európskej komisie pre lepšiu právnu reguláciu](#). Upozorňujeme, že na zabezpečenie interoperability môže byť potrebné podrobné preskúmanie konkrétnych oblastí politiky. Ďalším príkladom konzultácie so zainteresovanými stranami by preto mohla byť konzultácia s expertmi v daných oblastiach.

Pamätajte aj na to, že požiadavka na vykonávanie konzultácií podľa článku 3 aktu o interoperabilnej Európe neznamena, že sa tieto konzultácie musia vykonávať popri konzultáciách, ktoré sú súčasťou iných postupov. Integrácia s existujúcimi postupmi je možná a určite sa odporúča v záujme využitia dostupných synergii (pozri [kapitolu 5](#)).

Zapojenie zainteresovaných strán môže presiahnuť túto úvodnú fázu a môžete s nimi takisto overiť výsledok ďalšieho kroku (posúdenie).

3.4. Posúdenie cezhraničnej interoperability

Po vybudovaní základu vášho posúdenia teraz prejdeme k hlavnej časti postupu posúdenia interoperability. Táto fáza zahŕňa hodnotenie účinkov záväzných požiadaviek na cezhraničnú interoperabilitu z viacerých hľadísk v súlade s európskym rámcom interoperability.

V nasledujúcich pododdieloch preskúmame, ako analyzovať účinky na cezhraničnú interoperabilitu – s ohľadom na právne, organizačné, sémantické a technické aspekty –, a na príkladoch najlepších postupov ukážeme, ako k tejto úlohe pristupovať.

3.4.1. Analyzujte účinky na cezhraničnú interoperabilitu

V akte o interoperabilnej Európe sa nestanovuje jedna povinná metóda, ale uvádza sa, že ako podporný nástroj sa využíva európsky rámec interoperability (článok 3 ods. 2 aktu o interoperabilnej Európe).

Ako už bolo vysvetlené, treba pamätať na to, že **posúdenie nemusí viesť k úplnej interoperabilite, ale malo by pomôcť odhaliť spôsoby, akými možno dosiahnuť väčšiu interoperabilitu**. Ak sa vaša verejná organizácia už rozhodla používať určitú metódu posúdenia, postupujte podľa tohto rozhodnutia (pozri [kapitolu 5](#)).

Zvoliť si európsky rámec interoperability ako hlavné východisko posúdenia znamená zväžiť, do akej miery navrhované požiadavky umožňujú interoperabilitu alebo jej bránia. Takisto sa tým môže ukázať, či sú potrebné ďalšie požiadavky. V odôvodnení 21 sa uvádza, že v posúdení by sa mali vyhodnotiť účinky plánovaných záväzných požiadaviek so zreteľom na pôvod, povahu, osobitosť a rozsah týchto účinkov. Aby sa prihliadlo na tieto hľadiská, prvým východiskovým bodom môžu byť štyri rozmery európskeho rámca interoperability.

3.4.1.1. Posúďte právne aspekty

Cieľom je posúdiť, do akej miery záväzné požiadavky umožnia verejným organizáciám, na ktorých činnosť sa vzťahujú rôzne právne rámce, politiky a stratégie, spolupracovať pri poskytovaní transeurópskych digitálnych verejných služieb. Pri tomto posúdení treba zväžiť faktory, ako je súlad požiadavky s existujúcimi zákonmi a inými právnymi predpismi, možnosť výskytu rozporov alebo nezrovnalostí s inými právnymi rámcami vrátane digitálnych politík EÚ a uskutočniteľnosť zavedenia a presadzovania.

3.4.1.2. Posúďte organizačné aspekty

Cieľom je posúdiť, do akej miery záväzné požiadavky pomôžu alebo nepomôžu verejným organizáciám pri zosúladovaní ich podnikových procesov, povinností a očakávaní v záujme vysokokvalitného a plynulého poskytovania transeurópskych digitálnych verejných služieb. Do akej miery prinášajú záväzné požiadavky možnosti alebo riziká, pokiaľ ide o organizácie a spôsob ich práce? Stanovujú sa nimi napríklad nové úlohy, ktoré je potrebné začleniť, alebo sa nimi delia (prípadne prerozdeľujú) povinnosti?

3.4.1.3. Posúďte sémantické aspekty

Cieľom je posúdiť, do akej miery záväzné požiadavky zabezpečia zachovanie a pochopenie presného formátu a významu vymieňaných údajov a informácií vo všetkých fázach výmeny potrebnej na poskytovanie dotknutých transeurópskych digitálnych verejných služieb. Do akej miery prinášajú záväzné požiadavky možnosti alebo riziká, pokiaľ ide o zmysluplnú výmenu údajov cez hranice? Nabáda sa nimi napríklad na používanie riadených slovníkov alebo v nich sú zahrnuté nové pojmy?

3.4.1.4. Posúďte technické aspekty

Cieľom je posúdiť, do akej miery záväzné požiadavky pomôžu rôznym stranám bezpečne a riadne sa prepojiť, aby mohli poskytovať transeurópske digitálne verejné služby.

V čase vzniku tejto verzie usmernení neexistuje jeden nástroj, ktorý by sa vzťahoval na všetky tieto aspekty. V súčasnosti sa na portáli interoperabilnej Európy nachádza prvá verzia, pomocou ktorej možno podať správu o vašich výsledkoch vo formáte stanovenom v prílohe k nariadeniu.

Nateraz si môžete utvoriť prvú predstavu o potrebných otázkach na umožnenie cezhraničnej interoperability na základe nasledujúceho príkladu, z ktorého vyplývajú prvé intervenčné body na určenie možných účinkov záväzných požiadaviek na cezhraničnú interoperabilitu.

Príklad: Občania so zdravotným postihnutím stále čelia problémom pri používaní národného preukazu osoby so zdravotným postihnutím v iných krajinách EÚ. Je zrejmé, že tieto problémy sa musia riešiť. Národné preukazy osôb so zdravotným postihnutím by sa v ideálnom prípade mali zdigitalizovať, no spájajú sa s tým niektoré zložité otázky týkajúce sa interoperability. Napríklad:

- Právne otázky:
 - Ako zabezpečiť, aby bol akýkoľvek doklad o zdravotnom postihnutí (napr. digitálny preukaz), ktorý vydal príslušný orgán v členskom štáte, právoplatný aj v inom členskom štáte?
 - Ako overiť, či obsah digitálneho dokladu o zdravotnom postihnutí postačuje na preukázanie súladu s procesnými požiadavkami v inom členskom štáte?
 - Môže dôjsť k cezhraničnej výmene obsahu cezhraničného dokladu o zdravotnom postihnutí v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov?
- Organizačné otázky:
 - Ktorá verejná organizácia je oprávnená vydať doklad o zdravotnom postihnutí v cezhraničnom kontexte (napr. osoba, ktorá žije a pracuje v inom členskom štáte)?
 - Ako si verejné organizácie vyžadujú doklad o zdravotnom postihnutí v cezhraničnom kontexte?
- Sémantické otázky:
 - Ako zabezpečiť, aby bol celý obsah takéhoto dokladu o zdravotnom postihnutí zrozumiteľný?
 - Ako zabezpečiť, aby mal rovnaký význam pre všetkých účastníkov?
- Technické otázky:
 - Vydáva sa doklad o zdravotnom postihnutí vo formáte, ktorý môže spracovať akákoľvek žiadajúca verejná organizácia?
 - Existuje technický systém na cezhraničnú výmenu dokladov o zdravotnom postihnutí, ktorý je interoperabilný pre všetky strany zapojené do výmeny?

3.4.1.5. Najlepšie postupy pri zisťovaní účinkov na cezhraničnú interoperabilitu

Ďalej uvádzame niekoľko rôznych prístupov, z ktorých všetky vychádzajú z európskeho rámca interoperability a môžu slúžiť ako podporný nástroj pri posudzovaní cezhraničnej interoperability. Všetky tieto prístupy sú v súlade s právnou požiadavkou vykonať posúdenie „vhodným spôsobom“.

3.4.1.5.1. Najlepší postup 1: záväzné požiadavky v rámci politik (digitálne kontroly)

Záväzné požiadavky v právnych textoch sa často nepíšu v rámci multidisciplinárneho tímu, takže pri ich stanovovaní môže chýbať znalosť niektorých aspektov digitálneho vykonávania. V takýchto prípadoch je

posúdenie skôr objavovaním, v rámci ktorého subjekty zistia, že politika obsahuje záväzné požiadavky, a uvedomia si budúce dôsledky jej realizácie, ktoré predtým nemuseli zvážiť. Okrem toho sa politiky môžu vykonávať veľmi odlišnými spôsobmi a v mnohých prípadoch ani nemajú byť normatívne, pokiaľ ide o spôsob ich vykonávania. Z toho vyplýva, že pri posúdeniach interoperability, ktoré sa týkajú politik, sa objavujú dve dodatočné výzvy:

- osoby, ktoré navrhujú dané požiadavky, nemusia mať veľa vedomostí o digitálnom vykonávaní,
- na mnohé otázky o digitálnom vykonávaní nemusí existovať jasná odpoveď, pretože daný proces je stále na samom začiatku.

Na riešenie týchto výziev Komisia a niekoľko členských štátov v posledných rokoch premietli európsky rámec interoperability do praktických kontrolných zoznamov, ktoré sú pre tvorcov politik jednoduchšie na pochopenie a zodpovedanie¹². Tieto dotazníky môžu slúžiť ako východiskový bod pre tvorcov politik, ktorí chcú zistiť, ako možno politikou zlepšiť cezhraničnú interoperabilitu alebo znížiť riziká, ktoré vyvolávajú nové výzvy v súvislosti s cezhraničným tokom údajov. Takisto môžu tvorcov politik nasmerovať na ďalšie kroky pri podrobnejšom skúmaní nejasných otázok (napr. zapojením expertov s inými odbornými znalosťami).

3.4.1.5.2. Najlepší postup 2: špecializovaný rámec interoperability ako referencia

Činnosť súvisiaca s jedným posúdením môže byť jednoduchšia, ak organizácia už má celkové riadenie interoperability zosúladené s európskym rámcom interoperability. V takom prípade nie je potrebné použiť európsky rámec interoperability ako východiskový bod na vykonanie posúdenia. Ak na vykonanie posúdenia použijete špecializované rámce interoperability (napr. vnútroštátny alebo sektorový rámec interoperability), bude to prínosnejšie a postup môže byť priamočiarejší. Ďalej sa uvádzajú príklady postupov riadenia interoperability, ktoré sú v súlade s európskym rámcom interoperability a ktoré možno poznáte z vlastnej skúsenosti.

- Niektoré členské štáty „transponovali“ európsky rámec interoperability do **vnútroštátnych právnych predpisov zameraných na interoperabilitu** a pridali požiadavky, ktoré platia iba v kontexte daného členského štátu¹³. V takýchto prípadoch sa v posúdení môže preskúmať, ako by záväzné požiadavky zapadali do tohto nastavenia.
- Niektoré členské štáty zaviedli **vnútroštátne referenčné architektúry interoperability**, ktoré sú v súlade s európskym rámcom interoperability (niektoré z nich sú založené na architektúre EIRA)¹⁴. V posúdení by sa mohlo preskúmať, ako požiadavky zapadajú do týchto vnútroštátnych architektúr.
- Niektoré členské štáty zaviedli **rámce správy údajov**, ktoré zahŕňajú odporúčania z európskeho rámca interoperability. Posúdenie môže byť založené na týchto postupoch.
- Niektoré medzinárodné organizácie, napr. Svetová banka, použili európsky rámec interoperability ako hlavnú zásadu v rámci svojich iniciatív, ako je to v prípade iniciatívy [ID4D \(identifikácia v záujme rozvoja\)](#), ktorej cieľom je pomôcť odborníkom z praxe navrhovať a zavádzať identifikačné systémy, ktoré sú inkluzívne a dôveryhodné.

Otázky týkajúce sa zosúladenia s vnútroštátnym alebo so špecializovaným rámcom môžu znieť takto:

¹² Príklady zahŕňajú postupy týkajúce sa [nástroja Komisie č. 28 zo súboru nástrojov Európskej komisie pre lepšiu právnu reguláciu](#); dánskych [právnych predpisov pripravených na digitalizáciu \(digst.dk\)](#) a nemeckého projektu [Digitalcheck: Zdokonaľovanie betaverzie krok za krokom | DigitalService \(bund.de\)](#).

¹³ Príklady možno nájsť cez [NIFO – Stredisko pre monitorovanie vnútroštátnych rámcov interoperability](#).

¹⁴ Príkladom môže byť [Poľsko](#), ako aj [Malta](#).

- Ako požiadavky zapadajú do riadenia interoperability v mojej organizácii?
- Ako požiadavky zapadajú do architektonického nastavenia?
- Zdokumentovali sme dotknuté toky údajov, ako si to vyžaduje naše vnútroštátne nastavenie interoperability?

3.4.1.5.3. Najlepší postup 3: opätovne použiteľné nástroje

Tento východiskový bod je relevantný pre všetky organizácie, ktoré nemajú osobitnú metódu posúdenia (interoperability) alebo túto osobitnú metódu majú, ale nie takú, ktorá by bola v súlade s európskym rámcom interoperability. Ide aj o hodnotný prístup na konkrétnejšie posúdenie záväzných požiadaviek (napr. na overenie súladu s normou).

S cieľom podporiť posúdenie založené na európskom rámci interoperability sa vyvinulo niekoľko riešení na rôzne účely. Všetky tieto riešenia bude potrebné upraviť, aby v budúcnosti plne podporovali posúdenia interoperability, ale aj v súčasnosti môžu byť užitočným usmernením. Ak z posúdenia vyplynie vysoké skóre, účinok na cezhraničnú interoperabilitu by mal byť priaznivý; nízka úroveň zosúladenia by mala viesť k nízkemu skóre. Ďalej sú uvedené príklady týchto nástrojov.

- V prípade posúdení, ktoré sa týkajú zmeny existujúcej digitálnej verejnej služby: [nástroje vyspelosti interoperability](#) ([IMAPS](#), [SIQAT](#) a [GIQAT](#)). Ide o nástroje na vlastné hodnotenie vyspelosti interoperability digitálnych verejných služieb na všetkých úrovniach verejnej správy. Predstavujú teda cenné východiskové body, ale je potrebné ich prispôbiť, keďže posúdenia interoperability sa týkajú záväzných požiadaviek, a nie konkrétnych digitálnych verejných služieb. Ak zvolíte toto riešenie, online dotazníky na hodnotenie vyspelosti interoperability by ste mali poskytnúť spolu s odporúčaniami na zahrnutie do správy.
- V prípade posúdení, ktoré sa týkajú normy alebo špecifikácie: [CAMSS](#) je nástroj na vlastné hodnotenie podpory interoperability v súvislosti s vybranými normami a/alebo špecifikáciami. Online dotazník na hodnotenie interoperability by sa mal poskytnúť na zahrnutie do správy.

3.5. Identifikácia riešení

Hlavnou zásadou, ktorá sa zdôrazňuje v akte o interoperabilnej Európe, je dôležitosť a užitočnosť opätovného použitia existujúcich riešení interoperability (napr. štandardizovaných modulov alebo základných slovníkov) na podporu interoperability, harmonizácie a účinného využívania verejných zdrojov. Týmto prístupom sa nielen posilňuje cezhraničná interoperabilita, ale prispieva sa aj k nákladovej efektívnosti a ku konzistentnosti medzi verejnými službami v EÚ.

V akte o interoperabilnej Európe sa uvádza, že organizácie musia v rámci postupu posúdenia interoperability zhodnotiť uplatniteľnosť, a teda opätovnú použiteľnosť existujúcich riešení, a to najmä tých, ktoré sú označené ako „riešenia pre interoperabilnú Európu“. Ide o riešenia interoperability (napr. normy, moduly a základné slovníky), ktoré preveril a odporučil výbor pre interoperabilnú Európu na základe ich potenciálu zlepšiť alebo vytvoriť (cezhraničnú) interoperabilitu tam, kde je to potrebné.

Hlavné ciele v tejto fáze sú takéto:

1. identifikovať relevantné riešenia pre interoperabilnú Európu, ktoré by mohli zodpovedať potrebám interoperability identifikovaným vo vašom posúdení;
2. zhodnotiť, ako by sa tieto riešenia mohli integrovať do vašej služby v záujme posilnenia interoperability;

3. zvážiť ďalšie katalógy opätovne použiteľných riešení – či už na úrovni EÚ, alebo na vnútroštátnej úrovni –, ktoré by mohli poskytnúť vhodné prístupy.

Uprednostnením opätovného použitia existujúcich riešení možno urýchliť vývoj interoperabilných služieb, znížiť duplicitu úsilia a zabezpečiť súlad so zavedenými normami a postupmi v celej EÚ.

V nasledujúcich pododdieloch preskúmame, ako účinne identifikovať, zhodnotiť a prípadne prispôbiť tieto riešenia v súvislosti s vašimi konkrétnymi požiadavkami na službu a interoperabilitu.

3.5.1. Preskúmajte a zhodnoťte relevantné riešenia pre interoperabilnú Európu

Ako už bolo stručne uvedené, **riešenia pre interoperabilnú Európu** môžu byť akékoľvek opätovne použiteľné aktíva týkajúce sa právnych, organizačných, sémantických alebo technických požiadaviek na umožnenie cezhraničnej interoperability. Môže ísť napríklad o koncepčné rámce, usmernenia, referenčné architektúry, technické špecifikácie, normy, služby a aplikácie, ako aj zdokumentované technické komponenty, ako je zdrojový kód. **Riešenia pre interoperabilnú Európu** sú riešenia interoperability, ktoré odporučil výbor pre interoperabilnú Európu (očakáva sa v roku 2025).

3.5.2. Preskúmajte relevantné riešenia interoperability

Na [portáli interoperabilnej Európy](#) (predtým Joinup) budú časom k dispozícii všetky riešenia pre interoperabilnú Európu, ktoré budú náležite označené a spolu s ktorými budú dostupné príslušné funkcie vyhľadávania. Portál ešte viac uľahčí vyhľadávanie ďalších relevantných riešení vrátane riešení s otvoreným zdrojovým kódom. Na portáli je však už teraz dostupných veľa riešení.

Vnútroštátne portály môžu takisto slúžiť ako vstupné miesta, kde môžete hľadať opätovne použiteľné riešenia na posilnenie interoperability. Ak chcete zostať informovaní o riešeniach, ktoré by v budúcnosti mohli byť relevantné, môžete sa pripojiť k príslušným komunitám, v ktorých takisto nájdete ďalšie informácie a v ktorých sa môžete zapojiť do diskusií.

3.5.3. Zhodnoťte a vyberte relevantné riešenia pre interoperabilnú Európu

Pri hodnotení identifikovaných riešení a výbere spomedzi nich treba pamätať na konkrétne ciele posúdenia určené v prvej fáze. Vo všeobecnosti sa táto časť posúdenia vykonáva s cieľom **zvýšiť pravdepodobnosť dosiahnutia interoperability** v budúcnosti, keď sa požiadavky budú realizovať.

Spoločným znakom riešení pre interoperabilnú Európu a riešení interoperability je, že obe sa môžu opätovne použiť. Ak identifikujete opätovne použiteľné riešenia na začiatku postupu, môžete tým uľahčiť navrhovanie požiadaviek alebo ich prispôbovanie tak, aby sa umožnilo opätovné použitie týchto riešení, a teda aby sa umožnila úspora nákladov pri realizácii požiadaviek.

Posúdenie však môže byť v tomto kroku zamerané na pomerne odlišné ciele vrátane:

- **prieskumu:** ponechajte dostatok priestoru na opätovné použitie (napr. riešenia pre interoperabilnú Európu),

- **informovania:** informujte subjekty zapojené do realizácie prostredníctvom správy o posúdení o existujúcich riešeniach, ktoré by sa mohli použiť pri realizácii,
- **plánovania:** zdokumentujte potrebu vyvinúť opätovne použiteľný nástroj.

Riešenia, ktoré sa uvádzajú v správe o posúdení, nie sú pre subjekty zapojené do realizácie automaticky záväzné. Môžu im však pomôcť zosúladiť a prepojiť svoje realizačné úsilie, ušetriť zdroje a automaticky prispieť k vyššej interoperabilite v celej EÚ. Na tieto účely by ste mali nielen posúdiť, či a kde je možné opätovné použitie, ale v závislosti od prípadu aj objasniť, ktoré riešenia by sa mohli alebo mali opätovne použiť, alebo či je potrebné vyvinúť nové riešenie. Ak je to možné, môžete sa takisto znova obrátiť na zainteresované strany, aby ste overili svoje výsledky a získali spätnú väzbu týkajúcu sa možných riešení.

3.6. Vyhodenie správy

Po posúdení vplyvu na interoperabilitu a identifikácii možných riešení je vaším ďalším krokom zdokumentovanie zistení a odporúčaní v správe o posúdení. Táto správa je hlavným výstupom postupu posúdenia interoperability. Na portáli interoperabilnej Európy bude možné vyplniť vašu správu na základe informácií stanovených v prílohe k aktu.

Osobitosti týkajúce sa vypracúvania, kontroly a finalizácie správy sú dôležité, ale nespádajú do rámca tejto kapitoly. Podrobný návod, ako štruktúrovať a zostaviť správu o posúdení interoperability (vrátane osobitných požiadaviek na obsah a formát), nájdete v [kapitole 4](#) tejto príručky, v ktorej sa uvádzajú pokyny na vyhotovenie jasnej a informatívnej správy, na základe ktorej je možné konať a ktorá spĺňa požiadavky stanovené v akte o interoperabilnej Európe.

3.7. Ďalší postup

Dokončením posúdenia interoperability a vypracovaním správy sa splní povinná požiadavka na vykonanie posúdenia interoperability. Aby však vykonanie posúdenia prinieslo maximálny osôh, na závery a zistenia by sa malo nadviazať – vydávaním odporúčaní, šírením informácií o zisteniach alebo prijímaním konkrétnych opatrení.

Vo fáze prijímania nadväzujúcich krokov je takisto možné odhaliť nové výzvy alebo príležitosti, ktoré neboli zjavné počas úvodného posúdenia. Je preto dôležité zachovať si flexibilitu a byť pripravení upraviť akčný plán tak, aby odrážal skutočné výsledky z praxe a nové poznatky.

Pokiaľ sa organizácie budú pridržať zistení posúdenia, môžu tým zabezpečiť, aby posúdenia interoperability viedli k zmysluplným zlepšeniam v poskytovaní transeurópskych digitálnych verejných služieb.

Zhrnutie

V tejto kapitole bol načrtnutý komplexný postup vykonávania posúdenia interoperability, pričom sa uviedol podrobný plán od počiatočnej prípravy až po neustále zlepšovanie. Opísaný postup predstavuje prístup založený na najlepšom postupe vhodnom v prípade zložitých projektov, pri ktorých je potrebné dôkladné zhodnotenie vplyvu na interoperabilitu.

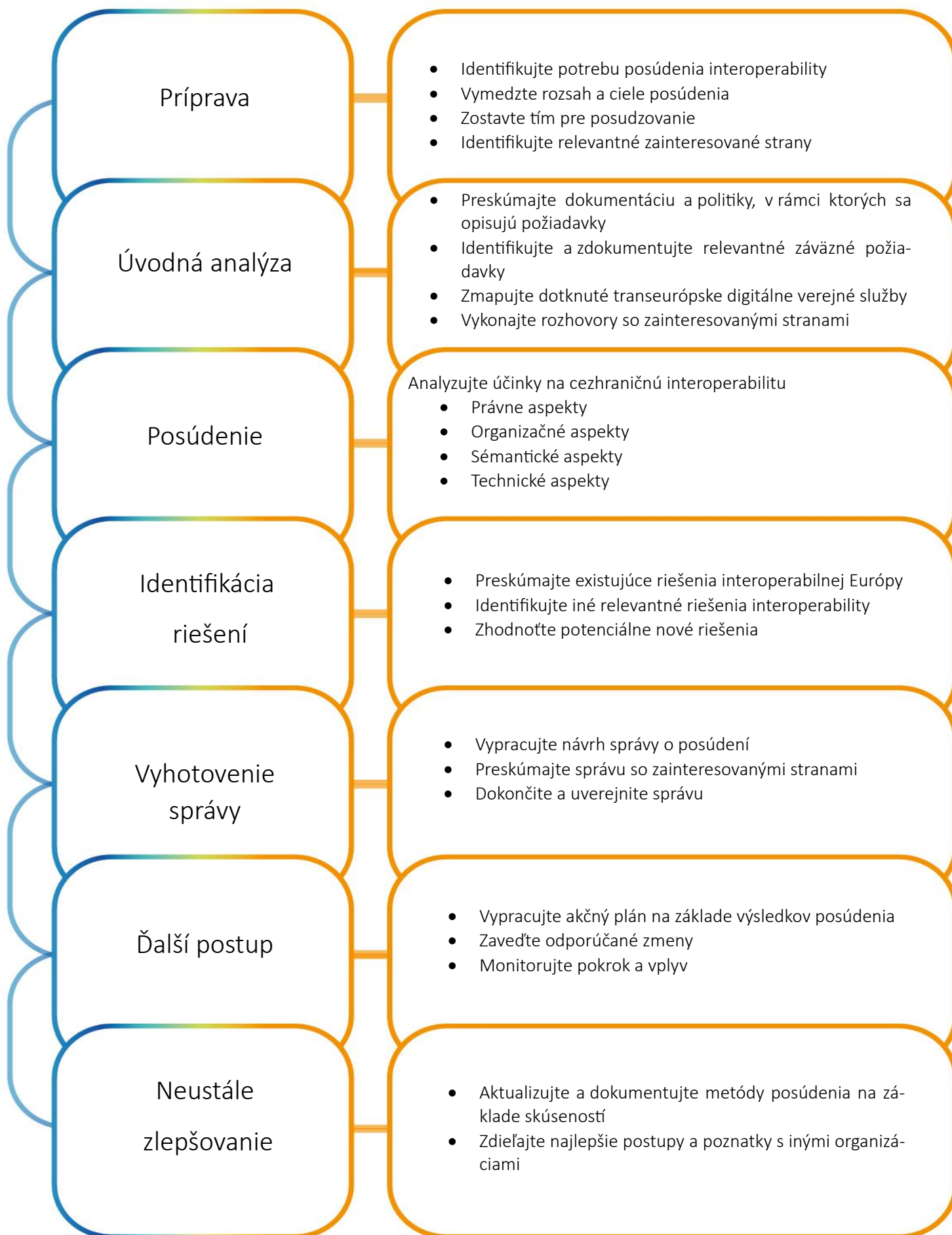
Je dôležité uznať, že tento podrobný postup slúži ako ideálny rámec, ktorým sa poskytuje celkový obraz o tom, čo môže zahŕňať posúdenie interoperability v plnom rozsahu. Chápeme však, že nie všetky projekty alebo organizácie budú potrebovať alebo mať zdroje na takéto rozsiahle posúdenie.

Ako sa zdôraznilo na začiatku tejto kapitoly, postup posúdenia interoperability treba prispôbiť konkrétnym potrebám, obmedzeniam a vlastnostiam vašej organizácie a vášho projektu. Rozsah a hĺbka vášho posúdenia by mali zodpovedať rozsahu a potenciálnemu vplyvu iniciatívy, ktorú hodnotíte.

Organizácie by mali bez obáv škálovať a prispôbiť tento postup tak, aby vyhovoval ich konkrétnym okolnostiam. Môžu sa teda zamerať na určité fázy viac ako na iné, kombinovať kroky alebo prispôbiť úroveň podrobnosti analýzy na základe dostupných zdrojov a zložitosti posudzovanej služby. Hlavné je rešpektovať základné zásady posúdenia a zároveň zabezpečiť, aby postup zostal zvládnuteľný a priniesol cenné poznatky za vašich konkrétnych okolností.

Podrobný príklad najlepšieho postupu je zhrnutý na ďalšom obrázku.

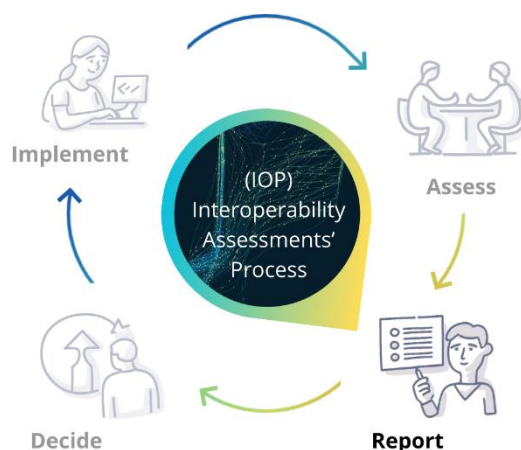
Komplexný príklad celého postupu založený na najlepšom postupe

4 Ako zdokumentovať posúdenie v komplexnej správe?

Cieľom tejto kapitoly je poradiť vám, ako zdokumentovať výsledok posúdenia interoperability v komplexnej správe. Správa zohráva v cykle posúdenia dôležitú úlohu: je relevantným základom pri rozhodovaní a neskôr môže byť osožná pri realizácii tým, že z nej môžu vyplynúť návrhy na zlepšenie cezhraničnej interoperability transeurópskych digitálnych verejných služieb. V neposlednom rade sa ňou poskytujú informácie nielen pre monitorovanie aktu o interoperabilnej Európe, ale potenciálne aj pre iné súvisiace digitálne systémy monitorovania na úrovni štátov.

Požiadavky na správu o posúdení podľa aktu o interoperabilnej Európe

Verejné organizácie sa môžu samy rozhodnúť, ako zorganizujú postup posúdenia, ale v právnom texte aktu o interoperabilnej Európe sa stanovujú veľmi jasné požiadavky na správu o posúdení¹⁵, ktorá:

1. musí byť uverejnená aspoň na oficiálnom webovom sídle;
2. musí byť strojovo čitateľná;
3. musí obsahovať výsledok posúdenia (vrátane položiek uvedených v prílohe k aktu o interoperabilnej Európe);
4. musí sa elektronicky poskytnúť výboru pre interoperabilnú Európu;
5. nesmie obsahovať citlivé informácie.

Tieto požiadavky sa podrobnejšie vysvetľujú v ďalších pododdieloch.

4.1. Uverejnenie na oficiálnom webovom sídle

Správa o posúdení má slúžiť na informovanie nielen tvorcov politik a subjektov zapojených do realizácie, ale aj kohokoľvek iného, kto by v budúcnosti mohol potrebovať vykonať súvisiace posúdenia. Mala by byť teda verejne dostupná aspoň na jednom oficiálnom webovom sídle. Oficiálne webové sídlo je v tomto prípade verejné webové sídlo, za ktoré trvalo zodpovedá verejná organizácia, ale nemusí ísť o webové sídlo organizácie, ktorá vykonáva posúdenie. **Túto verejnú lokalitu určia príslušné vnútroštátne orgány.**

Neexistuje žiadna právna požiadavka na zriadenie nového webového sídla na tieto účely. Správa bude takisto dostupná na portáli interoperabilnej Európy. V ideálnom prípade by sa odkazy na správu mali nachádzať na všetkých webových sídlach, na ktorých by tieto informácie mohli nájsť tí, pre ktorých by správa o posúdení bola užitočná. Správa sa môže dodatočne uverejniť aj inou formou (napr. v novinách alebo odborných časopisoch).

¹⁵

Pozri článok 3 ods. 2 druhú vetu a odôvodnenie 22 aktu o interoperabilnej Európe.

4.2. Strojová čitateľnosť

Strojová čitateľnosť znamená, že informácie **sa poskytujú tak, aby ich stroje mohli ľahko spracovať a pochopiť**. Z toho vyplýva, že nestačí, aby boli tieto informácie verejné a digitálne prístupné. Strojovo čitateľné údaje sú prispôbené osobitným štruktúram alebo formátom, vďaka čomu ich automatizované systémy môžu interpretovať bez potreby ľudského zásahu.

Strojovú čitateľnosť na účely správ o posúdení možno zabezpečiť pomocou vhodnej **schémy metaúdajov**. Okrem toho porovnateľnosť a opätovnú použiteľnosť poskytnutých údajov možno zlepšiť opätovným použitím štandardizovaných spôsobov uvádzania údajov (napr. ich zosúladením s príslušnými sémantickými modelmi, ktoré sa v súčasnosti vyvíjajú). V budúcnosti bude možné zabezpečiť strojovú čitateľnosť používaním nástrojov, ktoré poskytne Komisia. Tieto nástroje budú zahŕňať **online nástroj na predloženie správy** priamo na portáli interoperabilnej Európy. Vyvinúť by sa mohlo aj **aplikačné programovacie rozhranie spolu s dokumentáciou** na výmenu strojovo čitateľných údajov zapojením tohto rozhrania do ľubovoľného servera.

Majte na pamäti, že požiadavkou na vydanie správy v strojovo čitateľnom formáte sa neruší povinnosť **sprístupniť správu na webovom sídle vo formáte čitateľnom ľudským okom**, vďaka ktorému môžu ľudia správe porozumieť priamo.

4.3. Minimálny obsah správy

Minimálny obsah správy sa stanovuje v prílohe k aktu o interoperabilnej Európe. Táto súčasná príručka zahŕňa len minimálny obsah a neuvádzajú sa v nej žiadne ďalšie prvky. Komisia takisto pracuje na modeli údajov pre správy o posúdení, ktorý má byť jedným z podporných nástrojov na posudzovanie interoperability a má sa uverejniť na portáli interoperabilnej Európy. Nasledujúca tabuľka obsahuje niekoľko návrhov, ktoré vám pomôžu vydať informácie v strojovo čitateľnom formáte. Ako už bolo uvedené, nevylučuje sa tým súbežné uverejnenie v iných formátoch.

Tabuľka 1: vytváranie strojovo čitateľných údajov

• Položka	• Použiteľné modely údajov
• 1. Všeobecné informácie	
• Subjekt EÚ alebo subjekt verejného sektora podávajúci správu a iné relevantné informácie	• Základný slovník verejnej organizácie
• Príslušná iniciatíva, projekt alebo akcia	• Pomocou tejto položky by mal používateľ pochopiť kontext posúdenia interoperability. Môže napríklad obsahovať odkazy na iné oficiálne webové sídla, na ktorých bude uverejnený legislatívny návrh alebo výzva na predkladanie ponúk. Inštitúcie EÚ môžu napríklad odkazovať na portál Vyjadrite svoj názor .

	Ak hľadáte zdroje právnej povahy, dobrým riešením je webové sídlo Informácie o ELI – EUR-Lex (europa.eu).
2. Požiadavky	
Dotknuté transeurópske digitálne verejné služby	Aplikačný profil základného slovníka verejnej organizácie
Posudzované záväzné požiadavky	- Existujú rôzne postupy na zdokumentovanie požiadaviek (napr. príbehy používateľov alebo prípady použitia). Sú užitočné v rôznych kontextoch (pozri aj kapitulu 3). - Možný východiskový bod: základný slovník kritérií a dôkazov, základný slovník posúdenia.
Dotknuté verejné a súkromné zainteresované strany	- Pri tejto položke by mohlo stačiť uviesť len kategóriu zainteresovanej strany, a nie každú konkrétnu zainteresovanú stranu. Nástrojmi, ktoré v súčasnosti vyvíja Komisia, sa poskytne štruktúrovaný spôsob zachytenia týchto informácií. - Ako riešenie sémantickej interoperability by sa mohli použiť riadené slovníky verejných a súkromných subjektov (napr. základné podnikové slovníky) a doménová ontológia, napríklad NACE¹⁶ alebo COFOG¹⁷.
Identifikované účinky na cezhraničnú interoperabilitu	Nástroje, ktoré poskytne Komisia, budú slúžiť na zachytenie týchto informácií podľa úrovne interoperability, aby sa dodržala logika európskeho rámca interoperability.
Identifikované účinky na právnu cezhraničnú interoperabilitu	Ako základ použite vnútroštátny alebo európsky rámec interoperability, označte najvhodnejšiu možnosť a podľa potreby uveďte vysvetlenie (aspoň v prípade formátu čitateľného ľudským okom):

¹⁶ NACE (*Nomenclature des Activités Économiques dans la Communauté Européenne*, štatistická klasifikácia ekonomických činností v Európskom spoločenstve) je európsky štandardný klasifikačný systém na kódovanie klasifikácií podnikov.

¹⁷ Súčasná verzia klasifikácie výdavkov verejnej správy bola vypracovaná v roku 1999 Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj a uverejnilo ju štatistické oddelenie OSN ako normu klasifikujúcu činnosti verejnej správy podľa účelu.

		<table border="1"> <tr> <td>Priaznivé</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Zanedbateľné</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Rizikové</td><td></td><td></td></tr> </table>	Priaznivé			Zanedbateľné			Rizikové		
Priaznivé											
Zanedbateľné											
Rizikové											
	Identifikované účinky na organizačnú cezhraničnú interoperabilitu	Ako základ použite vnútroštátny alebo európsky rámec interoperability, označte najvhodnejšiu možnosť a podľa potreby uveďte vysvetlenie (aspoň v prípade formátu čitateľného ľudským okom): <table border="1"> <tr> <td>Priaznivé</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Zanedbateľné</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Rizikové</td><td></td><td></td></tr> </table>	Priaznivé			Zanedbateľné			Rizikové		
Priaznivé											
Zanedbateľné											
Rizikové											
	Identifikované účinky na sémantickú cezhraničnú interoperabilitu	Ako základ použite vnútroštátny alebo európsky rámec interoperability, označte najvhodnejšiu možnosť a podľa potreby uveďte vysvetlenie (aspoň v prípade formátu čitateľného ľudským okom): <table border="1"> <tr> <td>Priaznivé</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Zanedbateľné</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Rizikové</td><td></td><td></td></tr> </table>	Priaznivé			Zanedbateľné			Rizikové		
Priaznivé											
Zanedbateľné											
Rizikové											
	Identifikované účinky na technickú cezhraničnú interoperabilitu	Ako základ použite vnútroštátny alebo európsky rámec interoperability, označte najvhodnejšiu možnosť a podľa potreby uveďte vysvetlenie (aspoň v prípade formátu čitateľného ľudským okom): <table border="1"> <tr> <td>Priaznivé</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Zanedbateľné</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>Rizikové</td><td></td><td></td></tr> </table>	Priaznivé			Zanedbateľné			Rizikové		
Priaznivé											
Zanedbateľné											
Rizikové											
3. Výsledky											
	Riešenia pre interoperabilnú Európu identifikované na použitie	- Zatiaľ nie sú k dispozícii, ale plánuje sa, že sa pri nich budú uvádzať jedinečné identifikátory, ako aj odkazy na relevantné stránky na portáli interoperabilnej Európy. - Správa by mala obsahovať zoznam riešení pre interoperabilnú Európu, ktoré boli identifikované ako relevantné pri realizácii požiadaviek. Ak sa také riešenie v rámci posúdenia nenájde, malo by sa to takisto zaznamenať.									

• V náležitých prípadoch iné relevantné riešenia interoperability (vrátane rozhrania stroj – stroj),	• Správa by mala obsahovať zoznam riešení interoperability iných, než sú identifikované riešenia pre interoperabilnú Európu. • V ideálnom prípade by správa mala obsahovať odkazy na príslušné riešenia na portáli interoperabilnej Európy, vnútroštátnych alebo iných relevantných portáloch.
• Zostávajúce prekážky cezhraničnej interoperability	• Správa by mala obsahovať zoznam zostávajúcich zistených prekážok cezhraničnej interoperability v súvislosti s posudzovanými záväznými požiadavkami. Štruktúrované informácie by sa mohli spojiť so stručným vysvetlením, prečo sa dané prekážky nedajú riešiť a čo by bolo potrebné na ich prekonanie.

4.4. Poskytnutie správy výboru pre interoperabilnú Európu

Údaje uvedené v správach sú nielen dôležité, pokiaľ ide o rozhodnutia, ktoré ovplyvnia, a tých, ktorí budú tieto rozhodnutia vykonávať, ale sú aj veľmi zaujímavými smerodajnými údajmi pre výbor pre interoperabilnú Európu. Ak správy obsahujú vysokokvalitné údaje, možno ich použiť ako podklad pri prijímaní rozhodnutí o nadchádzajúcich prioritách (napr. prostredníctvom programu interoperabilnej Európy).

V akte o interoperabilnej Európe sa preto vyžaduje, aby sa správy zasielali výboru elektronicky. Správy zdieľané prostredníctvom online nástroja pre správy o posúdení poskytnutého na [portáli interoperabilnej Európy](#) sa budú považovať za odoslané výboru. Poskytnuté údaje by slúžili na monitorovanie a boli by dostupné pre ostatné zainteresované strany prostredníctvom portálu interoperabilnej Európy. V budúcnosti by sa údaje mohli zdokonaľiť ich integráciou do aplikačného programovacieho rozhrania, aby sa poskytli aktualizované štatistiky posúdení (ako je možné vidieť na tomto príklade z [Francúzska](#)).

Verzia, ktorá sa výboru poskytne elektronicky, by nemala obsahovať citlivé informácie.

4.5. Ochrana citlivých informácií

Pred uverejnením správy by sa verejné organizácie mali uistiť, že sa uverejnením neohrozia chránené osobné údaje, práva duševného vlastníctva alebo obchodné tajomstvá, verejný poriadok alebo bezpečnosť. Ak sa záväzné požiadavky týkajú kritických systémov členských štátov, obsah správy by mal zostať na dostatočne vysokej úrovni, aby správa nezahŕňala informácie, ktorými by sa mohla ohroziť bezpečnosť týchto systémov (napr. opis požiadaviek by mohol byť na pomerne vysokej úrovni a napísaný tak, aby sa neohrozila bezpečnosť). Ďalšou možnosťou by bolo citlivé informácie jednoducho vynechať. Ak už samotná existencia požiadavky predstavuje citlivú informáciu, správa sa nemusí uverejniť celá a môže sa namiesto toho uverejniť v upravenej podobe spolu s vysvetlením právneho základu vynechania (napr. dôvod, prečo sa informácie považujú za citlivé). Správu je napriek tomu potrebné vypracovať a bezpečne poskytnúť dotknutým stranám.

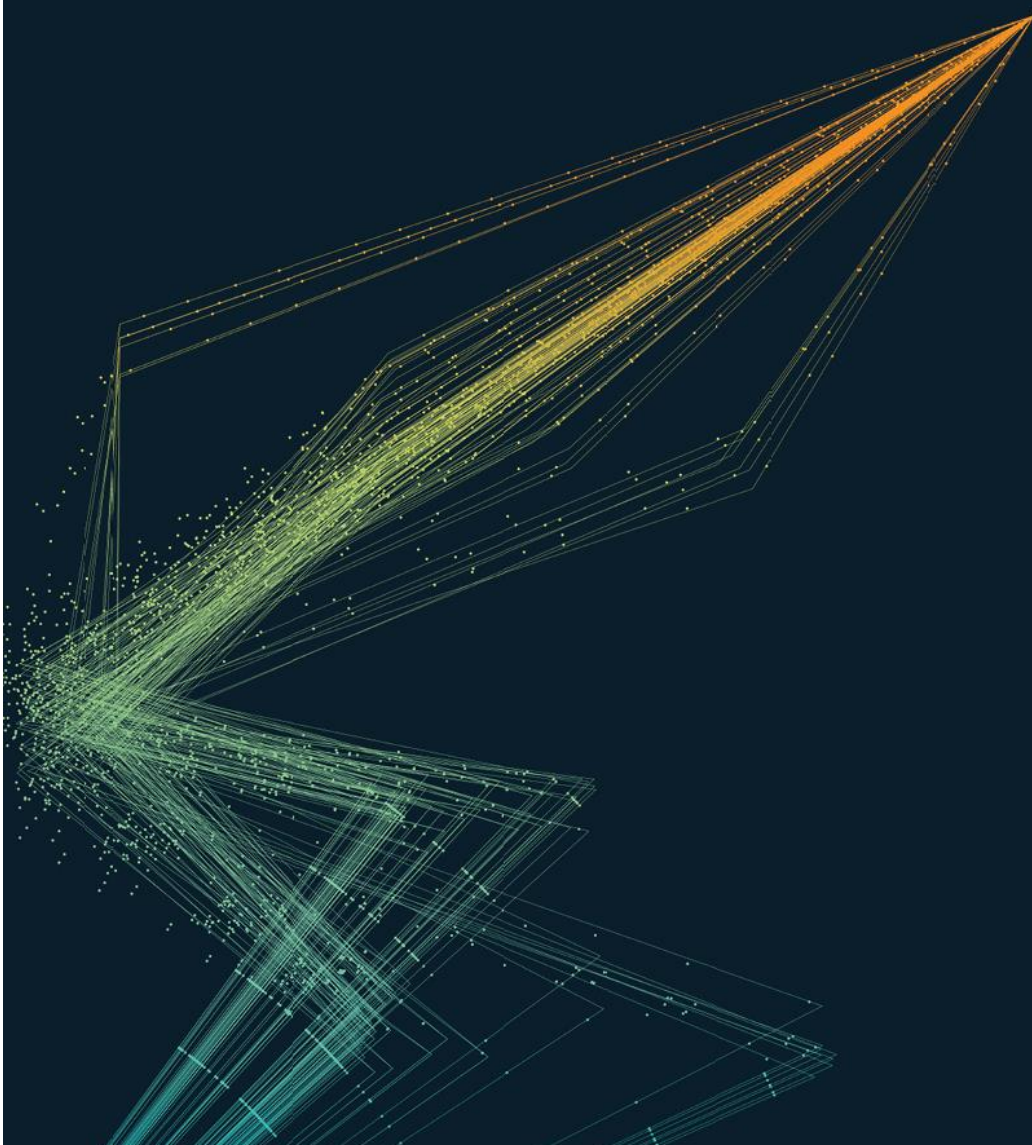
Zhrnutie

V správe by sa mali zhrnúť záväzné požiadavky, ktoré sa posudzovali, transeurópske digitálne verejné služby, ktoré sa identifikovali, identifikované účinky na cezhraničnú interoperabilitu a odporúčané riešenia pre interoperabilnú Európu alebo iné riešenia interoperability. Mali by sa v nej takisto zdôrazniť všetky zostávajúce prekážky interoperability, ktoré sa počas posudzovania zistili.

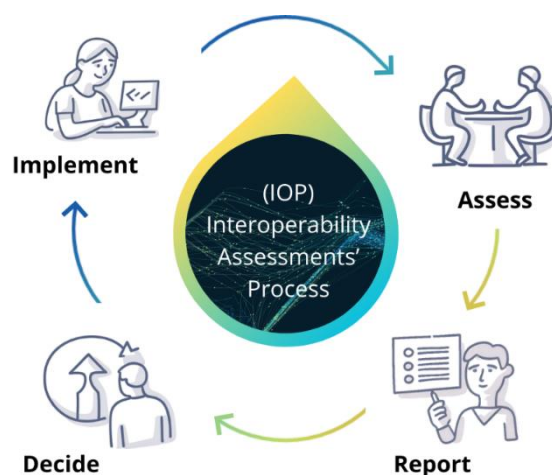
Komisia je povinná poskytnúť technické nástroje na podporu posúdenia interoperability vrátane online nástroja na uľahčenie dokončenia správy a jej uverejnenia na portáli interoperabilnej Európy. Plánuje sa, aby boli všetky nástroje založené na modeli otvorených údajov odvodenom zo spoločného kontrolného zoznamu pre správy o posúdení interoperability (uvedeného v prílohe k aktu).

Používanie nástrojov nie je povinné, ale určite sa odporúča, pretože nástroje sa začlenia aj do širšieho kontextu portálu interoperabilnej Európy, na ktorom sa uverejňujú správy, čím sa sprístupnia väčšiemu počtu zainteresovaných strán, ako sú verejné organizácie, a tým sa zvýši vzájomné učenie, ako aj opätovné použitie údajov, pojmov a riešení.

5 Ako zaviesť dobré riadenie postupu posúdenia interoperability vo vašej organizácii?

V tejto kapitole sa uvádzajú rady týkajúce sa riadenia rôznych aspektov vytvárania, zavádzania a riadenia posúdení interoperability po prvýkrát v subjekte EÚ alebo v subjekte verejného sektora. Vzhľadom na rôznorodosť štruktúr a postupov vo verejnej organizácii, ako aj rôznorodosť tém, ktoré možno riešiť v posúdení interoperability (právne, technické, sémantické a organizačné otázky), sa v tejto kapitole neuvádza univerzálne riešenie, ale zdôrazňujú sa všeobecné posolstvá. Tieto posolstvá sú nezáväzné, pretože je na EÚ a príslušných vnútroštátnych orgánoch, aby vytvorili alebo pomohli vytvoriť režim riadenia v súvislosti s postupmi posúdenia, ako aj aby vydali všetky dodatočné usmernenia, ktoré môžu byť potrebné. V tejto kapitole sa podrobnejšie preskúma:

1. vytvorenie dobrého riadenia posúdení;
2. zohľadnenie osobitného kontextu;
3. zaistenie udržateľnosti postupu a vzájomného učenia;
4. (mäkké) faktory umožňujúce posúdenia interoperability.

5.1. Vytvorenie dobrého riadenia

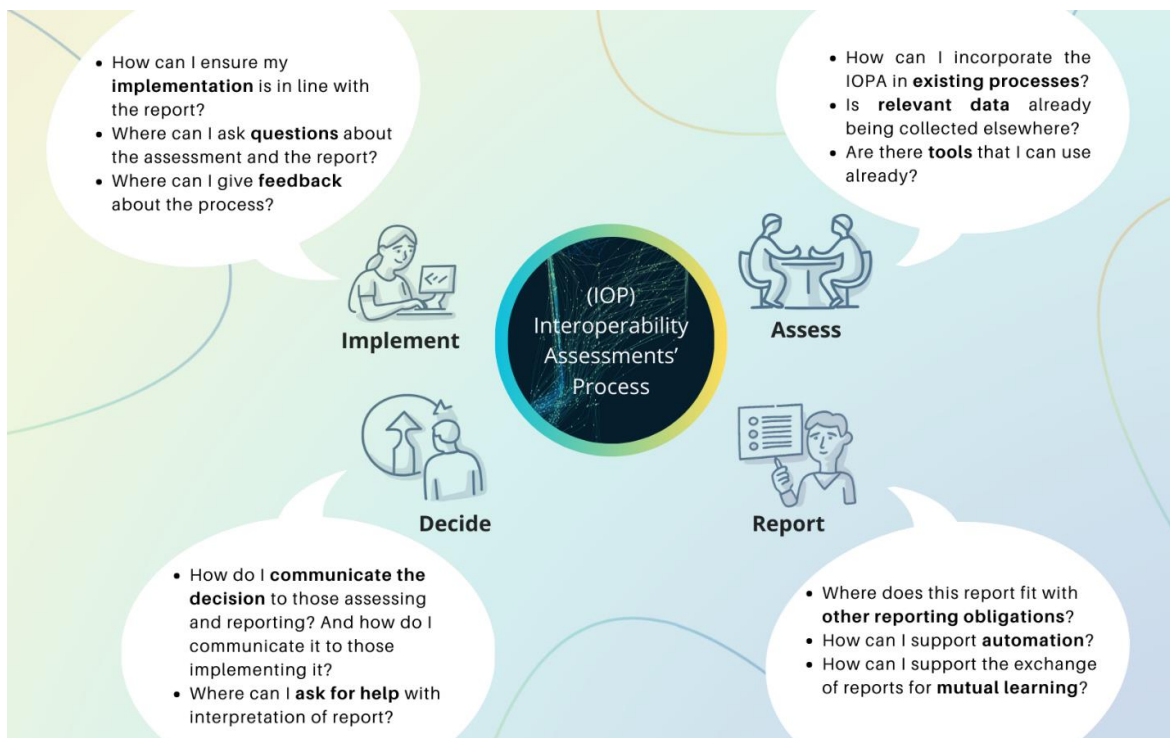
V akte o interoperabilnej Európe sa zavádzanie posúdení interoperability ponecháva na voľnú úvahu administratív dotknutých verejných organizácií. Znamená to, že subjekty, ktoré vykonávajú posúdenia interoperability, môžu rozhodnúť o najlepšom postupe a jeho špecifikách – za predpokladu, že budú rešpektovať spoločné požiadavky stanovené v článku 3 aktu o interoperabilnej Európe.

Keď uvažujeme o riadení posúdení interoperability vo všeobecnosti, základom je nepovažovať posúdenie interoperability za izolovanú činnosť, ale skôr za súčasť väčšieho ekosystému v rámci celkového fungovania verejnej organizácie (vrátane postupov tvorby politík, postupov hodnotenia a životného cyklu digitálnych verejných služieb) a pritom ho prepojiť s riadením týchto postupov a životného cyklu IT.

Je to súčasť prístupu k tvorbe politík založeného na digitálnej pripravenosti¹⁸ – postup formulovania politík a právnych predpisov pripravených na digitalizáciu zohľadňovaním digitálnych aspektov od začiatku cyklu politík, vďaka čomu budú pripravené na digitálny vek, odolné voči budúcim zmenám a interoperabilné. Napríklad v prípadoch uvedených v týchto usmerneniach môže kultúrna priepasť medzi právnym a digitálnym svetom spôsobiť neočakávané náklady na realizáciu, pretože účinky záväzných požiadaviek sa nezohľadnili dostatočne včas. Prístup k tvorbe politík založený na digitálnej pripravenosti sa v tomto prípade zameriava na zmenšenie tejto priepasti podporovaním čo najlepšieho využívania digitálnych technológií a údajov v záujme plynulého zavedenia nových požiadaviek tak, aby mali zamýšľaný účinok.

¹⁸ Ďalšie informácie môžete nájsť na: [Tvorba politík pripravených na digitalizáciu | Portál interoperabilnej Európy](#), ako aj pri príkladoch z praxe uvedených v kapitole 3: postupy týkajúce sa [nástroja Komisie č. 28 v rámci súboru nástrojov Európskej komisie pre lepšiu právnu reguláciu](#); dánskych [právnych predpisov pripravených na digitalizáciu \(digst.dk\)](#) a nemeckého projektu [Digitalcheck: Zdokonaľovanie betaverzie krok za krokom | DigitalService \(bund.de\)](#).

Východiskovým bodom by preto malo byť začlenenie posúdenia interoperability do všetkých existujúcich postupov. Môže ísť o konzultácie so zainteresovanými stranami, digitálne kontroly alebo už existujúce postupy posúdenia. Pamätajte na to, že čím skôr sa posúdenie vykoná, tým ľahšie bude riešiť prípadné problémy s cezhraničnou interoperabilitou, a teda zlepšiť kvalitu dotknutých služieb. Pri zavádzaní postupu preto zabezpečte, aby sa posúdenie vykonalo čo najskôr.

Príklady otázok pre subjekty v rôznych častiach postupu posúdenia interoperability s cieľom zaviesť dobré riadenie posúdení interoperability

Potrebné môže byť aj nepretržité riadenie jednotlivých posúdení. Efektívnym zosúladením úsilia zamestnancov s postupmi riadenia (zahŕňajúcimi rôzne organizačné úrovne) sa môže výrazne znížiť množstvo potrebnej práce. Na tieto účely sa členské štáty môžu samy rozhodnúť, ako rozdelia vlastné zdroje a akú vytvoria spoluprácu¹⁹.

Podľa článku 17 aktu o interoperabilnej Európe musí jednotné kontaktné miesto každého členského štátu podporovať subjekty verejného sektora v členskom štáte pri vypracúvaní alebo prispôbovaní postupov, podľa ktorých vykonávajú posúdenia interoperability. Podobnú úlohu majú koordinátori interoperability v subjektoch Únie (článok 18 aktu o interoperabilnej Európe)²⁰. Ak si nie ste istí, ako začleniť postup posúdenia, alebo máte pochybnosti o riadení vo všeobecnosti, skúste sa obrátiť na príslušné jednotné kontaktné miesto, aby ste zistili, či má informácie o tom, ako sa tento postup rozhodli

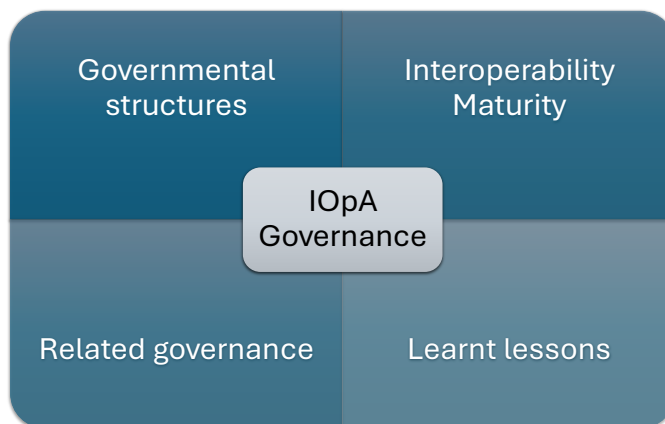
¹⁹ „S cieľom zabezpečiť účinnosť a efektívnosť tejto úlohy môže členský štát rozhodnúť o vlastných zdrojoch a potrebnej spolupráci medzi svojimi subjektmi verejného sektora s cieľom podporiť vykonávanie týchto posúdení interoperability“ (odôvodnenie 16 aktu o interoperabilnej Európe).

²⁰ „Jednotné kontaktné miesto má tieto úlohy: (...) podporovať subjekty verejného sektora v členskom štáte, aby vypracovali alebo prispôbili postupy, podľa ktorých vykonávajú posúdenia interoperability uvedené v článku 3 a v prílohe“ (článok 17 aktu o interoperabilnej Európe). „Koordinátor interoperability poskytuje podporu v rámci daného subjektu Únie pri vytváraní alebo prispôbovaní vnútorných postupov na vykonávanie posúdenia interoperability“ (článok 18 aktu o interoperabilnej Európe).

nastaviť iné verejné organizácie. Komisia takisto plánuje zhromažďovať osvedčené postupy, vzdelávacie materiály a ďalšie príležitosti na výmenu informácií na portáli interoperabilnej Európy.

5.2. Kontextová závislosť

Budúce nastavenie postupu posúdenia značne závisí od kontextu, do ktorého sa má začleniť. Napriek tomu treba zohľadniť niekoľko všeobecných bodov.

5.2.1. Štruktúry verejnej správy

Každá verejná organizácia bude musieť začleniť posúdenie interoperability do rôznych štruktúr verejnej správy – niektoré sú centralizovanejšie, iné decentralizovanejšie. Najmä v členských štátoch so štruktúrou federálneho štátu môže existovať niekoľko príslušných orgánov, ktoré budú musieť spolupracovať s jednotným kontaktným miestom, aby sa zabezpečil konzistentný tok informácií. Pri zavádzaní postupov vo verejnej organizácii je preto dôležité rozumieť konkrétnemu nastaveniu verejnej správy a riadiť sa pokynmi príslušných jednotných kontaktných miest alebo koordinátorov interoperability.

5.2.2. Vypelost' interoperability

Vypelost' organizácie v oblasti interoperability takisto ovplyvňuje postup posúdenia interoperability. Organizácie s vyššou úrovňou vypelosti interoperability môžu na tieto posúdenia potrebovať menej zdrojov vďaka existujúcim stratégiám a nástrojom. Môže to zahŕňať zavádzanie vnútroštátnych rámcov interoperability, IT stratégií, referenčných architektúr, základných slovníkov alebo zavedených konzultačných postupov. Ak sú už postupy posúdenia interoperability zavedené (napr. používate nástroje na posúdenie vypelosti interoperability existujúcich digitálnych verejných služieb), zvážte, ako možno tieto postupy a/alebo ich výsledky začleniť do postupu posúdenia interoperability. Ak sa vás to netýka, zistite, či môžete skombinovať zavedenie posúdení interoperability s opatreniami, ktorými by sa posilnila celková vypelost' interoperability vašej organizácie.

5.2.3. Ponaučenia z predchádzajúcich prípadov

Môžete identifikovať určité procesy vo vašej organizácii, ktoré už sú vysoko interoperabilné. Bez ohľadu na to, či sa interoperabilita vzťahuje na cezhraničnú úroveň alebo nie, treba využiť poznatky z týchto prípadov, pretože rovnaké mechanizmy by mohli byť uplatniteľné na iné prípady použitia. Konkrétny prípad nemusí dokonale zodpovedať vášmu prípadu použitia; stále môžete prispôsobiť niektoré časti postupu alebo tieto prípady preskúmať, aby ste lepšie pochopili interoperabilitu a postupy, ktoré s ňou súvisia. Užitočnými príkladmi môžu byť aj súvisiace posúdenia, ktoré možno nájsť v oblasti IT bezpečnosti alebo ochrany údajov.

5.2.4. Existujúce súvisiace riadenie

V článku 17 ods. 4 aktu o interoperabilnej Európe sa od členských štátov vyžaduje, aby vytvorili potrebné štruktúry spolupráce medzi všetkými vnútroštátnymi orgánmi zapojenými do vykonávania uvedeného aktu. Tieto štruktúry môžu vychádzať z existujúcich mandátov a postupov. Môžu už existovať postupy na prijímanie niektorých rozhodnutí, ktoré sú pre verejné organizácie právne, zmluvne alebo technicky záväzné, pričom tieto postupy môžu podliehať existujúcim riadiacim štruktúram a postupom, ako sú posúdenia vplyvu. Pokúste sa v týchto postupoch nájsť miesto pre posúdenie interoperability, napr. identifikáciou iných relevantných posúdení s cieľom nájsť najvhodnejší vstupný bod pre posúdenia interoperability a identifikovať „príbuzné posúdenia“. Poznatky získané z podobných posúdení by vám takisto pomohli učiť, či je vo vašom prípade potrebné vykonať posúdenie interoperability alebo či sa povinnosť splnila príbuzným alebo predchádzajúcim posúdením.

5.3. Udržateľnosť, neustále zlepšovanie a vzájomné učenie

Ako každý organizačný postup aj postup posúdenia interoperability a jeho riadenie musia byť udržateľné a časom sa zlepšovať. Na to môžu byť užitočné metódy, ako je OODA (*Observe-Orient-Decide-Act*; pozorovať, zorientovať sa, rozhodnúť, konať) alebo PDSA (*Plan-Do-Study-Adjust*; plánovať, konať, skúmať, prispôbiť).

Keď naberieť skúsenosti s posudzovaním interoperability, zamyslite sa nad ponaučeniami vyvođenými z celého postupu, ako aj z jednotlivých krokov a zdokumentujte ich. Čo fungovalo dobre? Akým výzvam ste čelili? Ako možno metódy posúdenia zlepšiť? Vďaka tejto reflexii možno prispôbiť svoj prístup k posúdeniu, aby ste pri budúcich posúdeniach mohli ťažiť z predchádzajúcich skúseností. Zvážte vytvorenie dokumentu, napr. s názvom „ponaučenia“, alebo aktualizáciu interných usmernení pre posúdenia, aby ste tieto poznatky zachytili.

S týmto zámerom takisto zvážte realizáciu záväznej požiadavky. Aj keď svoj hlavný plán vykonávania vypracúvate čo najdôkladnejšie, môžete prehliadnuť aspekty, ktoré by v praxi mohli viesť k narušeniu realizácie a celkového postupu. Zavedte mechanizmy spätnej väzby, aby ste tieto informácie mohli poskytovať osobám, ktoré posúdenia skutočne vykonávajú. Víťaným vedľajším účinkom je, že rozšírite angažovanosť do celého posúdenia na každého v procesnom reťazci. Tým by sa mala zvýšiť motivácia a zlepšiť kvalita výsledkov posúdenia. Mechanizmy spätnej väzby sú takisto základom neustáleho zlepšovania daného postupu, a preto by sa nemali vzťahovať iba na jednotlivé posúdenia interoperability.

Pokročilejšie organizácie môžu využiť aj metódy, ako je OODA alebo PDSA. Riadenie posúdení interoperability by napríklad mohlo zahŕňať mechanizmus na pozorovanie vykonávania prijatého postupu posúdenia interoperability v každej jednej fáze, pozorovanie vzájomného vzťahu týchto odlišných fáz a pozorovanie celkového postupu (vrátane jeho riadenia). Tieto metódy by sa mali neustále skúmať v záujme zvýšenia účinnosti a efektívnosti postupu posúdenia interoperability.

Dôležité je aj podeliť sa o najlepšie postupy a ponaučenia s inými organizáciami. Interoperabilita predstavuje kolektívne úsilie a výmenou poznatkov sa môžu urýchliť zlepšenia v celom verejnom sektore EÚ. Neváhajte prispieť do spoločenstva pre interoperabilnú Európu²¹ alebo sa zapojiť do partnerských výmen s inými orgánmi verejnej správy. Pomocnú úlohu môžu zohrávať jednotné kontaktné miesta a koordinátori interoperability na vnútroštátnej úrovni aj na úrovni EÚ (najmä vo väčších štruktúrach verejnej správy, ktoré zahŕňajú viaceré príslušné orgány).

²¹ Informácie o spoločenstve sa budú čoraz častejšie poskytovať na portáli interoperabilnej Európy.

5.4. (Mäkké) faktory

Pri vykonávaní posúdení interoperability môžu takisto zaväziť niektoré všeobecnejšie opatrenia.

5.4.1. Organizačná kultúra

Pokiaľ ide o dosahovanie interoperability, veľmi dôležitý je aj kultúrny aspekt organizácií. Interoperabilita je o vzájomnej spolupráci, ktorou sa búrajú nielen technické, ale aj organizačné bariéry. Na rozoznanie hodnoty interoperability je potrebné osobitné zmýšľanie. V tomto zmysle sú posúdenia interoperability viac než len technické postupy, pretože môžu byť hlavnou hnacou silou organizačnej zmeny. Organizácie sa prostredníctvom týchto posúdení lepšie oboznámia s tým, ako interagujú rôzne systémy, a môžu prijímať informovanejšie rozhodnutia nielen o vývoji v oblasti IT, ale aj o vývoji politík vo všeobecnosti. Pri zvažovaní, ako vykonať posúdenie interoperability, by ste preto mali zohľadniť aj zmýšľanie vašej organizácie – a to, aké majú jej členovia povedomie o záležitostiach interoperability a do akej miery sú im otvorení.

5.4.2. Zručnosti potrebné na posudzovanie interoperability

Vykonávanie posúdení interoperability si vyžaduje osobitné zručnosti, ktoré by mali mať k dispozícii tímy vykonávajúce dané posúdenia. Vo všeobecnosti odporúčame, aby ste zostavovali multidisciplinárne tímy, pretože pri posúdeniach sa môžu vyskytnúť problémy z rôznych oblastí – od záležitostí týkajúcich sa politík cez oblasť IT až po právne otázky²². Multidisciplinárny tím pozostáva z jednotlivcov s rôznymi odbornými znalosťami, ktorí kolektívne pracujú na daných úlohách. Môže zahŕňať expertov na konkrétnu oblasť (napr. zdravotníctvo, dane alebo vzdelávanie), tvorcov legislatívnych návrhov, dizajnérov služieb, špecialistov na podnikové pravidlá atď. Východiskovým bodom na určenie toho, ktoré profily budete možno potrebovať, môžu byť jednotlivé rozmery interoperability (právne, organizačné, sémantické a technické).

Pre menšie verejné organizácie môže byť ťažké nájsť vhodných expertov. Je preto dôležité plánovať flexibilné podporné opatrenia, ktoré by mohli siahať až po delegovanie vykonávania posúdení interoperability. Delegovanie však neznamená prenos právnej zodpovednosti.

5.4.3. Preskúmajte možnosti opätovného použitia a automatizácie

Takisto sa ubezpečte, že na účely posúdenia interoperability sa zhromažďujú iba relevantné údaje, aby sa minimalizovalo úsilie a zdroje vynaložené na spracovanie údajov. Uistite sa, že zhromaždené údaje možno v čo najväčšej miere opätovne použiť na súvisiace posúdenia a postupy.

Na automatizáciu týchto úloh opätovne používajte nástroje poskytnuté Komisiou, a to čo najviac, ako sa len dá. V prípade potreby ich doplňte, aby ste maximalizovali ich automatizáciu.

Zhrnutie

Aby ste posúdenia interoperability mohli využiť naplno, je potrebné zaviesť dobrý režim riadenia celého postupu. Malo by to vychádzať zo začlenenia posúdení do existujúcich postupov (či už sú dobre

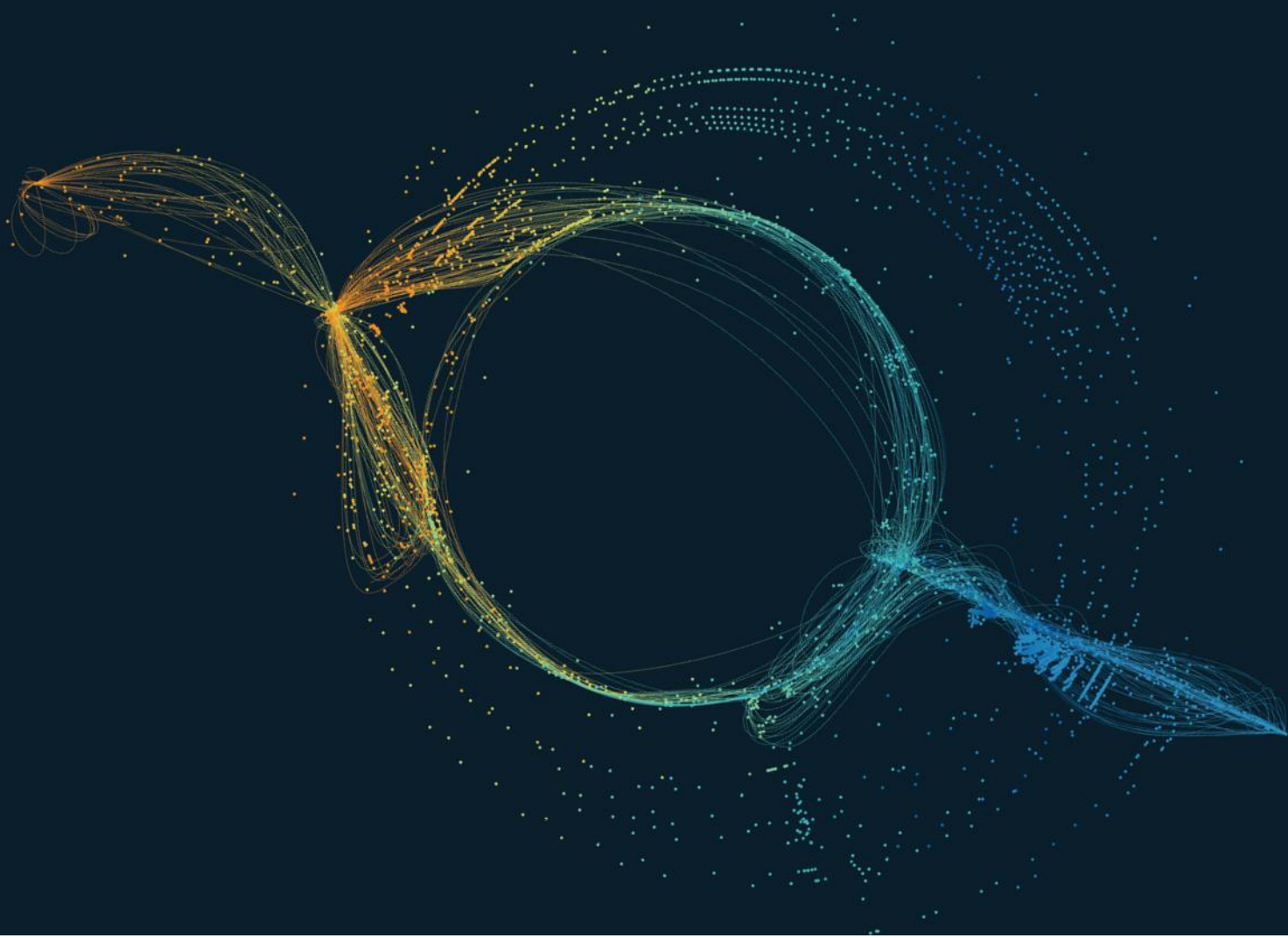
²²

Môžete sa inšpirovať [tematickým dokumentom o multidisciplinárnych tímoch](#).

zavedené a zrejme, alebo si vyžadujú určité preskúmanie). Jednotné kontaktné miesto v členskom štáte alebo koordinátor interoperability v subjekte EÚ môžu uľahčiť výmenu poznatkov s inými verejnými organizáciami, ktoré takisto zavádzajú tieto postupy.

Je dôležité zvážiť kontext, v ktorom sa tieto posúdenia vykonávajú, pretože štruktúra verejnej správy, existujúce postupy riadenia, ktoré súvisia s posúdeniami, alebo existujúce prípady použitia môžu viesť k cenným poznatkom, ako aj možnostiam opätovného použitia. Takisto sa odporúča zvážiť organizačnú kultúru, v rámci ktorej sa posúdenie uskutoční, ako aj existujúce zručnosti.

6 Další zdroje a další vývoj těchto usmernení

Tieto usmernenia majú slúžiť ako prvý východiskový bod pri riešení posúdenia interoperability. Niektoré dodatočné zdroje sú už k dispozícii. Ďalšie sú vo vývoji alebo sa začnú vyvíjať v najbližších mesiacoch. V tejto kapitole sa uvádza stručné zhrnutie dostupných a budúcich zdrojov a na jej konci sa v krátkosti objasňuje budúci vývoj usmernení.

6.1. Existujúce zdroje

[Portál interoperabilnej Európy](#)

Portál interoperabilnej Európy slúži ako ústredné miesto na výmenu vedomostí, pokiaľ ide o akt o interoperabilnej Európe vo všeobecnosti aj o osobitné témy (napr. posúdenia interoperability a dokonca aj jednotlivé riešenia interoperability).

Európsky rámec interoperability

[Európsky rámec interoperability](#) je usmerňujúcim dokumentom o interoperabilite verejných služieb v EÚ. Základným znakom európskeho rámca interoperability je, že sa v ňom interoperabilita vymedzuje nielen ako technická otázka, ale aj ako otázka pozostávajúca zo štyroch rozmerov (právneho, organizačného, sémantického a technického). Uvádza sa v ňom 47 odporúčaní týkajúcich sa 12 zásad a jeho ďalší vývoj bude riadiť výbor pre interoperabilnú Európu.

Tu si môžete pozrieť krátke zhrnutie: [Nový európsky rámec interoperability \(youtube.com\)](#).

Súbor nástrojov európskeho rámca interoperability

[Súbor nástrojov európskeho rámca interoperability](#) bol navrhnutý tak, aby slúžil ako usmernenie pre vnútroštátne orgány verejnej správy a vybavil ich nástrojmi, ktoré potrebujú na zosúladenie svojich vnútroštátnych rámcov interoperability s tým európskym, a to s cieľom posilniť interoperabilitu na vnútroštátnej úrovni aj na úrovni EÚ. K dispozícii sú aj [riešenia](#) zoskupené podľa zásad.

[Usmernenia o lepšej právnej regulácii a súbor nástrojov pre lepšiu právnu reguláciu](#)

V usmerneniach o lepšej právnej regulácii sa stanovujú zásady, ktorými sa Komisia riadi pri vypracúvaní nových iniciatív a návrhov, ako aj pri riadení a hodnotení existujúcich právnych predpisov. Usmernenia sa vzťahujú na každú fázu legislatívneho cyklu. Dopĺňa ich súbor nástrojov pre lepšiu právnu reguláciu, ktorým sa usmernenia zavádzajú do praxe a ktorý obsahuje pokyny, rady a najlepšie postupy.

[Akadémia interoperabilnej Európy](#)

Akadémia interoperabilnej Európy je vzdelávacia iniciatíva presadzovaná Komisiou. Jej hlavným cieľom je posilniť pokročilé digitálne zručnosti orgánov verejnej správy v oblasti interoperability. Dosahuje sa to poskytovaním hromadných otvorených online kurzov (MOOC) s nastaviteľným tempom (vrátane kurzov zameraných na interoperabilitu vo všeobecnosti, európsky rámec interoperability a európsku referenčnú architektúru interoperability).

6.2. Budúce nástroje

Online nástroje poskytované Komisiou, ktorých používanie má byť dobrovoľné, môžu poslúžiť pri vykonávaní posúdenia interoperability, ako aj pri vypracúvaní a uverejňovaní príslušnej správy. Ich používanie sa dôrazne odporúča, pretože budú začlenené aj do širšieho kontextu portálu

interoperabilnej Európy, na ktorom sa uverejňujú správy, čím sa sprístupnia väčšiemu počtu zainteresovaných strán (ako sú verejné organizácie), a tým sa zvýši vzájomné učenie, ako aj opätovné použitie údajov, pojmov a riešení. Ak chcete prispieť k vývoju týchto nástrojov tým, že sa podelíte o svoje skúsenosti a nápady, môžete zvážiť účasť na seminároch propagovaných na portáli interoperabilnej Európy (napr. [stretnutia skupín používateľov portálu interoperabilnej Európy](#)).

6.3. Další vývoj usmernení

Toto aktuálne vydanie usmernení vám má slúžiť ako príručka nielen pri vykonávaní samotných posúdení, ale aj pri nastavovaní postupu posúdenia a jeho začleňovaní do vašich existujúcich postupov. Posúdenia zatiaľ povinné nie sú, takže nemôžeme s istotou povedať, ako bude tento postup vyzeráť vo vašom konkrétnom prípade. Usmernenia sa preto budú naďalej vyvíjať a prispôbovať novým okolnostiam, keď sa posúdenia stanú povinnými, t. j. keď sa vykonajú prvé posúdenia, o ktorých sa dozvieme viac z vašich správ. Odporúčame vám preto, aby ste zdokumentovali svoje skúsenosti nielen s dodržiavaním usmernení, ale aj s ich vykonávaním, a poskytnúť nám spätnú väzbu. Môžete to urobiť, keď sa pripojíte k našej [zbierke na portáli interoperabilnej Európy](#), kde vždy nájdete najnovšiu verziu usmernení a ďalšie užitočné informácie a kde sa môžete zapojiť do diskusií s ostatnými odborníkmi z praxe.

Vaše skúsenosti spolu so spätnou väzbou od výboru pre interoperabilnú Európu a jeho pracovných skupín nám pomôžu vypracovať ďalšie vydanie týchto usmernení. Posúdenia sa môžu značne líšiť, pokiaľ ide o rozsah a ciele, a usmernenia by mali odrážať súčasné postupy. Usmernenia sa preto budú často revidovať, aby zostali čo najrelevantnejšie a najužitočnejšie.

@InteroperableEU

Join the Interoperable Europe
LinkedIn group

@InteroperableEurope

Subscribe to
the interoperable newsletter
europe